

நேற்று நல்

நூர்ம்பு : 06.04.2008

பதிவு கிளக்கம் : 361910

காற்று : 14

சுகந்தம் : 49

(சித்திரை - மூன்றி) 2021

100/-

பாவேந்தல் பாலமுதை பாறாக்

தேசிய பஞ்சாப குழும்பு சங்சிகை!

නුපා. 86,000 උස් සේවන්ත් මෙට්ලාර් සෙක්කීල් ගැන්න කොන්චු සේල්බුන්ක්ස්

YAMAHA
Rev's Your Heart™

149CC ප්‍රූජේ ගණනීන එන්ඩ් එරිපොරුන්
ABS පිහිටුව
සිංහලුකුණුන් එමෙල්ටරික් එම්පාරුට
කළුව් පෙන්ව එන්ඩ් එක්සේ කාප්ත්
12 ඩේට්ර් එරිපොරුන්ත තාක්ස්
ඡිරින්දු වැශ්කරුමාන නිර්දාශකන්
මුළු පක්ක මුද්‍රාව් මිශ් පක්ක පිහිටුව යුතුකි

149CC ප්‍රූජේ ගණනීන එන්ඩ් එරිපොරුන්
සිංහලුකුණුන් එමෙල්ටරික් එම්පාරුට
කළුව් පෙන්ව එන්ඩ් එක්සේ කාප්ත්
12 ඩේට්ර් එරිපොරුන්ත තාක්ස්
ඡිරින්දු වැශ්කරුමාන නිර්දාශකන්

④ 568A, Trinco Road, Batticaloa. ☎ 065 2227333, 077 4650754, 077 6328484, 0773268484, 077 9868484, 076 6604848
නොර්ස්යාරුක්ස් බාධායුස්සේ 065 225 888, රුහාවුරු 076 911 1652, කොක්කඩ්ස්සාල 077 497 8484, බවනාත්ව 077 332 2570

සුප්‍රාග් තොර්ම්ලුප්පම

විෂ්වකායීන මුතල තෙව්වාන තුරුන්ද සක්‍ර පිරාණ්ට

මායාරුම් විශේෂ කුම්ව් කොන්ටාල්ම් නුපා. 50,000 උස් සේවන්ත් Scooter ගැන්න කොන්චු සේල්බුන්ක්ස්

AD / 0045

113CC ප්‍රූජේ තිශ්‍රුතුමාන ගණනීන
නොර්ස්යාරුක්ස් එම්පාරුට එන්ඩ් එක්සේ
නොර්ස්කාමාන තුළ නිර්වාකක්
සුරානාත්තන තුළ පෙරිය පොතියවනු
පෙරිය 250 කාල පත්වත්තු ඇතුළු
66KMPL එරිපොරුන් තිරුන්

113CC ප්‍රූජේ තිශ්‍රුතුමාන නැඳුවේ එන්ඩ් එක්සේ සියන්ත්‍රිම්
නොර්ස්ස් එම්පාරුට එන්ඩ් එක්සේ
නොර්ස්කාමාන තුළ පෙරිය පොතියවනු
පෙරිය 250 කාල පත්වත්තු ඇතුළු
66KMPL එරිපොරුන් තිරුන්

64 මස
ඡිරින්දු විශ්‍රා
YAMAHA
Rev's Your Heart™

YAMAHA PLAZA
Sales, Service & Spare Parts

RAY ZR
STREET RACER
BLUE CORE

මුළු දිංස් පිහිටුව
අලෝක් බේල්කනුම
ප්‍රතිය අභ්‍යන්තර මිශ්ට්ර
තක්කිල් කාර්ට්
21L ආශාත්තුක්කු ක්ලොන්
පෙරිය පොතියවනු
1L ක් නිර්මාණ ඉත්කුදිය එරිපොරුන්
සික්කන්ත්තිර්කාන ගණනීන

④ 568A, Trinco Road, Batticaloa. ☎ 065 2227333, 077 4650754, 077 6328484, 0773268484, 077 9868484, 076 6604848
නොර්ස්යාරුක්ස් බාධායුස්සේ 065 225 888, රුහාවුරු 076 911 1652, කොක්කඩ්ස්සාල 077 497 8484, බවනාත්ව 077 332 2570

மூலம் : 06.04.2008

தென்றல்

THENDRAL

44/1, பழைய கல்முனை வீதி,
கல்லூரி, மட்டக்களப்பு.

கோ.பே : 077- 6983597

பெக்ஸ் : 065 - 2227542

Emaill: kirupabatticaloa@yahoo.com

இணையம் : www.thendralbook.com

ஆச்சர்யர் / வெளியீடாளர்

க. கிருபாகரன்

ஆச்சர்யர் குழு

கலாபூஷணம் மு. தம்பிப்பிள்ளை
கலாபூஷணம் இ. கோபாலபிள்ளை
திருமதி. கவிதா கிருபாகரன்
கலாபூஷணம் ஆ. அரசரெத்தினம்
செல்வி. த. செல்வராணி

ஓவியம்

சி. புரவர்த்தனி

**ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கமோரை
பொறுப்பாள்களாவர். (இட-ர்)**

உள்ளே....

- ★ ஆச்சர்யர் கருத்து - 2
சஞ்சிகைகளுக்கு அங்கீகாரம்
- ★ தென்றல் தேடல் - 3
பாவேற்றல் பாலமுனை பாறாக்

சிறுக்கைகள்

- 1. மானுடக் கடவுளர் - 10
- 2. பாசத்துன் பலன் - 30
- 3. சேனா - 38

கட்டுரைகள்

- 1. கழக்கலங்கையில் தொலையும்
தொன்மைகளும், தொன்மைக்
க்ராமங்களும் - 12
- 2. தூ அனுபவப் படம் - 35
- 3. கொரோனாவை ஏற்றத்து
ரூட்டை மீளையுப்புவோம் - 44

கவிக்கைகள்

- 1. மனுதர்ம் மறைக்றது - 09
- 2. வாவி மகள் முகம் சுவர்த்தாள் - 16
- 3. அவதானமாய்ந்திப்போம் - 29
- 4. யார் அகதீ? - 34
- 5. புலர்வினைக் கொணர்ந்தே
சுகம் பெறுவோம் - 32
- 6. எல்லாம் அறிந்தவன் - 45

- ★ நீத்தார் நீணனவு - 50
- ★ புதிய வரவுகள் - 51
- ★ வாசகர் நெஞ்சம் - 52

சஞ்சிகைகளுக்கு அங்கீகாரம்!

இவ்வாண்டு (2021) கிழுக்கு மாகாணப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு நடாத்தவள்ள இலக்கியப் போட்டியில் சிறந்த நூல் விருதுக்காக சஞ்சிகைகளையும் கிணைத்துக் கொண்டமையைத் “தென்றல்”- மனதார வாழ்த்துகிறது.

இலங்கைத் “தமிழ்ச் சூழலில் இலக்கியச் சிற்றிதழ் ஒன்றினை கிரமமாக வெளிக்கொணர்வதிலுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் மற்றும் விநியோகத்திலுள்ள இடர்கள் காரணமாக வெளியிடுவோருக்கு பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. இந்த வகையில் கிழுக்கிலிருந்து பல்வேறு சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தாலும், அவையாவும் இன்று எம்மிடையே இல்லாமல் போய்விட்டன.

இந்நிலையில் தற்போது கிழுக்கு மாகாணப் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் எஸ்.நவநீதன் அவர்களின் முயற்சியின் பலனாக சஞ்சிகையாளர்களுக்கான அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நாம் ஏற்கனவே இவ்விடயம் தொடர்பாக “தென்றலின்”- சுகந்தம்- 09 திதழில் ஆசிரியர் கருத்தில் எமது மண்ணின் வரலாற்றைத் வெளிக் கொணரும் சஞ்சிகைகளையும் விருதுக்காக பிரதேச செயலகாங்கள், மாவட்ட செயலகாங்கள், மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் போன்றன கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

இவ்வேளையில் கிழுக்கு கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சுக்கும், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்துக்கும் “தென்றல்”- மீண்டும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

என்றென்றும் அன்புடன்
- ஆசிரியர் -

- க.கிருபாகரன் -

தென்றவின் தேடல்*

பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

கிழக்கிலங்கையின்

அம்பாறை மாவட்டத் திலுள்ள அட்டாளைச் சேனை பிரதேச செயலக எல்லைக்குட்பட்ட கிழக் கில் கடலாலும், மேற்கில் பச்சைப் பசுமையான வயல் வெளிகளாலும் அமைந்த அனைத்து வளமும் கொண்ட ஒரு அழகிய கிராமம் “யாலமுனை”.

இக்கிராமத்தில் ஆரம்ப காலம் தொட்டே பல துறைகளிலும் பலர் தேர்ச்சி பெற்று தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் “யாலமுனை” - எனும் நாமத்தை ஒலிக்கச் செய்தனர். அந்த வகையில் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பாலமுனைக் கிராமத்தைச் சர்வதேசம் வரை உச்சரிக்கச் செய்து “யாலமுனை யாறாக்கைத்” - “தென்றவின் தேடல்” - வாயிலாக வெளிக்கொண்ரவதில் “தென்றல்” - பெருமையும், பேருவகையும் அடைகிறது.

குடும்பப் பின்புலம்

“யாலமுனை யாறாக்”– எனும் பெயரால் அனைவராலும் அழைக்கப்படும் முகம் மதுலெவ்வை முகம் மது பாறாக் 1954.01.01 ஆம் திங்டி மீராலெவ்வை மரைக்கார் முகம் மதுலெவ்வை மற்றும் ஆதம்லெவ்வை முஹல்லம் அலிமானாச்சி தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

கல்வி

தனது ஆரம்பக் கல்வியை (தரம்1 - தரம்5 வரை) பாலமுனை ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும், (தற்போதைய அல் ஹிதாயா மகளிர் கல்லூரி) தரம் 06 தொடக்கம் சாதாரண தரம் வரை மட்டக்களப்பு மெதுஷஸ்த கல்லூரியிலும், உயர்தரத்தைக் கல்முனை சாஹிரா கல்லூரியிலும் கற்றார்.

தொழில்

பாலமுனையின் முதல் அரசுசேவை வங்கி உத்தியோகத்தராக இலங்கை வங்கியில் 1977 இல் கணிஷ்ட இலிகிதர் உதவிக் காசாளராக நியமனம் பெற்று, கடமையை ஆரம்பித்த பின்னர் பிரதி முகாமையாளர் வரை தரமுயர்ந்து, 2013 ஆம் ஆண்டு வரை கடமை புரிந்து ஓய்வு பெற்றார். அத்தோடு “Chartered Institute Of Bankers Of srilanka”- வில் “A.I.B part-01”-சித்தி பெற்ற இவர், “Diploma In Business Management”-உம் கற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியப் பயணம்

- ஓ மேடை அறிவிப்பாளராகவும், நாடகக் கலைஞராகவும் அறிமுகமாகி, 1970 களில் எழுத்துலகில் நுழைந்தார்.
- ஓ அக்காலத்தில் வெளிவந்த “தினயதி”– பத்திரிகையின் ஞாயிறு வாரப் பதிப்பான “சிந்தாமணி”– சஞ்சிகைக்கு நகைச்சுவை எழுதி முதல் எழுத்திலேயே பரிசைப் பெற்றார்.
- ஓ அதற்குத்து மீண்டும் ஒரு நகைச்சுவை எழுதி அதற்கும் பரிசு பெற, திதணக் கண்ணுற்ற அக்கால பிரசித்தி பெற்ற ஏனைய எழுத்தாளர்கள் அவர்களது நூல்களை இவருக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இது அவருக்கு மேலும் எழுத்துத் துறையில் உற்சாக மூட்டுவதாக இருந்தது.

வினாக்கள் முதலாவது வீரன் எழுதிப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கத் தொடங்கினார். உண்மையில் அக்காலத்தில் பத்திரிகைகளில் கவிதைகளைப் பிரசுரிப்பதென்பது தற்காலத்தைப் போன்று இலகுவான காரியமல்ல. எழுதிய கவிதைகளைப் பிரசித்தி பெற்ற மூத்த கவிஞர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, அவர்கள் சிபார்சு செய்தால் மாத்திரமே அக்கவிதை பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படும். அதிலும் அவர் வெற்றி கண்டார்.

எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள்

- ஓ “சுதம்” – கவிதை தொகுப்பு - (1987)
- ஓ “சந்தனப் பொய்கை” – கவிதை தொகுப்பு - (2009)
- ஓ கொந்தளிப்பு “குறுங்காவியம்” - (2010) - இந்நால் இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசில் பெற்றது.
- ஓ தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா- “குறுங்காவியம்” - (2011) - இந்நாலுக்கு இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டல விருது, கொடகே சாஹித்திய விருது, மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி விருது மற்றும்

இலங்கையின் ஆற்றல்மிக்க முத்த படைப்பாளிகள் பலரை எமது கிண்றைய இளம் தலைமுறையினர் கண்டு கொள்ளாமல் கிருக்கின்றனர். ஈழத்து இலக்கிய - சஞ்சிகை - கிசை - நாடக - நாட்டிய - கிராமிய வைத்தியத் துறைக்குப் பெரும் பங்காற்றிய அத்தகைய இலக்கிய விருட்சங்களை வெளி உலகுக்கு அறிமுகங்கள் செய்யும் வகையிலேயே “தென்றலின் தேடல்” - எனும் கிப்பக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் (யாழ்ப்பாணம்) சான்றிதழ் ஆகியன கிடைத்தன.

- ஓ எஞ்சியிருந்த பிரார்த்தனையோடு- குறுங்காவியம்- (2012)
- ஓ பாலமுனை பாறூக்கின் “குறும்யாக்கள்”- (2013)
- ஓ வலைக்குள் மலர்ந்த வனப்பு- “கவிதைத் தொகுப்பு”- (2017)
- ஓ பாலமுனை பாறூக்கின் “முன்று நவீன காவியங்கள்”, “மீளப் பறக்கும் நங்கணங்கள்”- நவீன காவியம்”- (2020)

பெற்ற விருதுகளும், கௌரவங்களும்

- ஓ 1999 இல் “அகில இலங்கை முஸ்லீம் கீக் வாலிய முன்னணி”- வழங்கிய “கவிய்துறை பட்டம்”.
- ஓ 2000 இல் “கொழும்பு யிரியநிலா கலை, கலாசாரப் பேரவை”- வழங்கிய “கவிஞர் திலகம் விருது”.
- ஓ 2009 இல் “இலங்கை அரசின் கலாசார அமைச்சு”- வழங்கிய “கலாபுழனம் விருது”.
- ஓ 2012 இல் கொழும்பில் இடம்பெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் மகாநாட்டில் வழங்கப்பட்ட “சிரேஷ்ட கவிஞருக்கான விருது”.
- ஓ 2012 இல் “அகில கின நல்லுறவு ஒன்றியம்”- வழங்கிய “சாமஸ் சிராஜ்’ஸ் புனுள் விருது”.
- ஓ 2012 இல் “கல்முனை புதுமை கலை, இலக்கிய வட்டம்”- வழங்கிய “பா ஏந்தல் பட்டம்”.
- ஓ 2014 இல் “கிழக்கு மாகாணக் கல்வி, பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு”- வழங்கிய “வித்தகர் விருது”.

“புலவர்மணி ஆ.ம.ஹிதுதீன்”- ஞாபகார்த்தமாகச் சர்வதேச ரீதியில் இடம்பெற்ற மரபுக் கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்றமைக்காக வழங்கப்பட்ட “பண்ப்யாரிசு மற்றும் நினைவுச் சின்னம்”.

பதவி வகித்த, பதவி வகிக்கும் அமைப்புக்கள்

- ஓ பாலமுனை கிராமோதய சபைத் தலைவர்.
- ஓ பாலமுனை ஜீம்மா பெரிய பள்ளிவாசல் தலைவர்.
- ஓ பாலமுனை மாவட்ட வைத்தியசாலை அபிவிருத்தி சபைத் தலைவர்.
- ஓ அட்டாளைச்சேனை பிரதேச மத்தியஸ்த சபை கெளரவு உறுப்பினர்.
- ஓ கல்முனை புதிய பறவைகள் கவிதா மண்டல ஸ்தாபக உறுப்பினர்.
- ஓ அகில இலாங்கை முஸ்லீம் லீக் வாலிப முன்னணி, YMHA ஆகியவற்றின் அம்பாறை மாவட்டத் தலைவர்.

- ❖ தென்கிழுக்குக் கலாசாரப் பேரவையின் இணைச் செயலாளர்.
- ❖ அகில இலாங்கை சமாதான நீதவான்.
- ❖ பாலமுனை சமூக சேவை இயக்கங்கள் மற்றும் விளையாட்டுக் கழகங்களின் ஆலோசகர்.

இவ்வாறாக ஊரிலும், நாட்டிலும், நாடு கடந்தும் பல்வேறு துறைகளிலும் அகலக்கால் பதித்துப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கும் “பாவேந்தல் பாலமுனை பாறாக்கின்” - இலக்கியப் பயணம் எதுவித தங்கு தடையுமின்றி நடந்தேற வேண்டுமெனத் “தென்றல்” - மனம் திறந்து வாழ்த்துகிறது.

மாபெரும் பரிசுமழை கூப்பன் இல-12

முழுப்பெயர்:- .....

முகவரி :- .....

தொலைபேசி இலக்கம்:- .....

இதனுடன் இணைத்து இதுவரை வெளிவந்துள்ள 12 கூப்பன்களையும் நிரப்பி, எதிர்வரும் 10.05.2021க்கு முன்னர் தென்றல், 44/1, பழைய கல்முனை வீதி, கல்லடி, மட்டக்களப்பு எனும் முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள். ஜம்பதாவது வெளியீட்டு நிகழ்வில் மாபெரும் பரிசிலை வென்றிடுங்கள்.

-சந்தக்கவி-

மனுதர்மம் மறைகிறது!!!

-கவிஞர் மருதார் ஜமால்தீன் -

மனமெழு திடுமென கவலையிலுழுரெனத்
தினமிது தொடருதல் சினமது நிலையென
அனலிடை புழுவென அமைதியும் கலைந்திட
இனங்களில் வாழ்வாய்த் தொடர்கிறதே ஒ..
கனமுடனுணர்வும் அழுகிறதே!

கழிகிற நொடிகளிற் பதறிடுமூலகிலே
விழிபல நீர்நிறை முடிவிலியாகிட
பழிசுமை நோயிலே யொழியுமா வாழ்விலே
உணர்வுகளடங்கி ஓய்கிறதே ஒ..
கணம் புதுச்செய்தி தருகிறதே!

அளவிடை விளைநகர் காவலர் கெடுபிடி
தளநில மனிதரின் உள்நிலையறிந்திடா
களநில வாட்சியைக் கரமது பெற்றிட
உயர் மனுதர்மம் மறைகிறதே ஒ..
பயந்தரு பொழுதாய்க் கரைகிறதே!

புதுவித விதிபல எதுயினிவருமென
பதியிடர் வதிதொடர் கெதியெனு மானிடர்
நிதமிதை ஏற்றிடா மனதுயராறிட
மகிழ்வொரு காலம் தோன்றிடுமோ ஒ..
மனதினிலின்பம் நிறைந்திடுமோ?

குறை பிறர் தவறேனும் முறையிடல் வருத்திடும்
சிறையிது இறைதரும் படிப்பினையெடு நினை
மறைநிறை வாழ்வுயர் தொடர்ந்திடப் பணியெடு
இருகரமேந்திக் கேட்டிடுவீர்!
வருந்துயர் போக்கி வாழ்ந்திடுவீர்!!!

-சிறுகதை-

மானுடக் கடவுளர்!

-கோவிலூர் செல்வராஜன், லண்டன் -

இலண்டனில் உள்ள போதனா வைத்தியசாலையில் தலைமை செவிலியராகப் பணிபுரிபவர் சுகிர்தா. இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள காரைத்தைவச் சேர்ந்தவர். ஆங்கு தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிற்றப்பட்ட ஒரு தாதியாக அரச வைத்தியசாலையில் பணிபுரிந்தவர். தனது ஊரிலுள்ள சுகாதாரப் பரிசோதகர் இருதயநாதன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து, இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் தாயுமானார்.

1990 களில் நாட்டில் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கத் தொடங்கிய தருணம். தடைகள் விதிக்கப்பட்ட நேரம். எங்கும் கண்ணி வெடிகளும், சுற்றி வளைப்புக்களும் நடந்து கொண்டு இருந்த சமயம். இருதயநாதன் லண்டனிலுள்ள தனது நண்பனுக்கு நாட்டின் சூழ்நிலை பற்றிச் சொல்ல, அந்த நண்பன் “உன்னை மட்டும் லண்டனுக்குக் கூப்பிட உதவி செய்கிறேன்” - என்றான். சரி என்று சம்மதித்து, வீட்டில் மனைவி, பிள்ளைகளின் விருப்பத்தோடு, நண்பனின் உதவியால், லண்டன் வந்து சேர்ந்தார் இருதயநாதன். 1993 ஆம் ஆண்டு லண்டன் வந்த இருதயநாதன், தன் நண்பனின் ஆதரவில் சில காலம் இருக்க வேண்டி வந்தது. பின்னர் அதே நண்பன் மூலம் ஓர் எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையத்தில் வேலையிலும் சேர்ந்து கொண்டார்.

1998 ஆம் ஆண்டு வரை இரவும், பகலுமாக வேலை செய்து, ஊரிலுள்ள தனது குடும்பத்தையும், உறவுகளையும் பராமரித்து வந்தார். அவர்களைப் பிரிந்து ஜந்து வருடங்கள் ஆன பின்னர், இனி அவர்களைப் பிரிந்திருக்க முடியாது என்று எண்ணி, தனது குடும்பத்தை நிதியுதவி செய்ததன் மூலமாகத் தன்னுடன் லண்டனுக்கு அழைத்துக் கொண்டார். அவர்கள் வந்து சேர்ந்த பின்னர், தெற்கு லண்டனில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து, அதில் குடும்பத்துடன் வாழுத் தொடங்கினார்.. பிள்ளைகள் இருவருக்கும் நல்ல பள்ளிக்கூடம் கிடைக்க, அதில் சேர்த்து, அவர்களின் பழப்பைத் தொடர வைத்தார்.

ஆங்கில மொழிக் கல்வி என்றபடியால், ஆரம்பத்தில் பிள்ளைகளுக்குச் சற்று சிரமமாக இருக்க, அவர்களுக்கு பிரத்தியோக ஆங்கில வகுப்புக்களோடு, பள்ளிக்கூடப் பாடங்களுக்கும் பயிற்சி வகுப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். அதேநேரம் சுகிர்தாவுக்கும் வைத்தியசாலை களில் வேலைக்கு முயற்சித்தார்.

பிரிட்டனிலுள்ள வைத்தியசாலைகளில் எப்போதும் செவிலியர் களுக்கான வெற்றிடமும், அதை நிரப்பும் தேவையும் இருப்பதால், சுகிர்தாவின் பணி அனுபவத்துடன், அதை இலகுவாகவே பெற முடிந்தது. இண்டனில் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த தாதிமார் பணி புரிகிறார்கள். இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், கொரியா, நெஜீரியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வந்த தாதிமார் இங்கு இலகுவாகப் பணியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். சுகிர்தாவுக்கும் அதில் பெரிய சிரமம் இருக்கவில்லை. “செயின்ட் ஜோர்ஜஸ் போதனா வைத்தியசாலையில்”- இரண்டாம் தரத் தாதியாக நியமனம் பெற்றார். கருணையுள்ளத்துடனும், கடமை தவறாத கண்ணியத்துடனும் சேவையாற்றினார் சுகிர்தா. அதுமட்டுமல்ல, செவிலியர் பணி உலகில் மிகப் புனிதமான பணி என்று கருதும் அவர், அதை உளதார நேசித்தார். இதனால் தனது மேலதிகாரிகள், வைத்தியர்கள், சக தாதிமார்கள் மத்தியில் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அவரது அர்ப்பணிப்பான சேவையை மதித்தும், தகுதி அடிப்படையிலும் அவருக்கு தலைமைச் செவிலியராகப் பதவியுயர்வும் கிடைத்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் அவரது இரண்டு பெண் பிள்ளைகளும் வைத்தியாக வைத்தியாக வாங்கி, வசதியாக வாழுத் தொடங்கினார்கள். முத்த மகளுக்குத் திருமணம் பேசி, முடித்து, அவர்களைத் தனிக் குழுத்தனம் போக உதவினார்கள். இப்போது இருதயநாதனும், சுகிர்தாவும் தங்கள் இரண்டாவது மகளுக்கும் மாப்பிள்ளை பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

இந்த நேரத்தில்தான் உலகில் “கொரோனா”- விழக் கிருமியின் தாக்கம் தொடங்கி, இப்போது மாதங்கள் பலவாகி விட்டன. இன்றைய தேதிக்கு ஐக்கியராஜ்ஜியத்தில் இறப்புக்கள் இருபத்தையாயிரத்தைக் கடந்திருக்கிறது. இதில் வைத்தியாக வாங்கி, வசதியாக வாழுத் தொடங்கினார்கள். முத்த மகளுக்குத் திருமணம் பேசி, முடித்து, அவர்களைத் தனிக் குழுத்தனம் போக உதவினார்கள். இப்போது இருதயநாதனும், சுகிர்தாவும் தங்கள் இரண்டாவது மகளுக்கும் மாப்பிள்ளை பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

இங்குள்ள தேசிய வைத்திய சேவையின் முன்னெடுப்புக்கள் பயனளிப் பதாக இல்லையென்று ஊடகங்கள் கருத்து வெளியிடுகின்றன. அரசு, மக்களைத் தனிமைப்படுத்தியும், பொதுப் போக்குவரத்துக்களை மட்டும் படுத்தியும், வர்த்தக நிலையங்களை முடக்கியும் வைத்திருக்கிறது. கொரோனாவினால் மரணிக்கும் மனிதர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறது. சுகிர்தாவின் வைத்தியசாலையில் பல இறப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவரசிகிச்சைப் பிரிவில் தலைமைச் செவிலியராக இருக்கிறார். கொரோனா நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கச் செவிலியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. சுகிர்தாவே தலைமைத் தாதி என்றபடியால் பல பொறுப்புக்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கடந்த மாதங்களில் இரவு பகலென்று அர்ப்பணிப் போடு பணியாற்றிய சுகிர்தா நன்றாகச் சோர்வடைந்து போனார்.

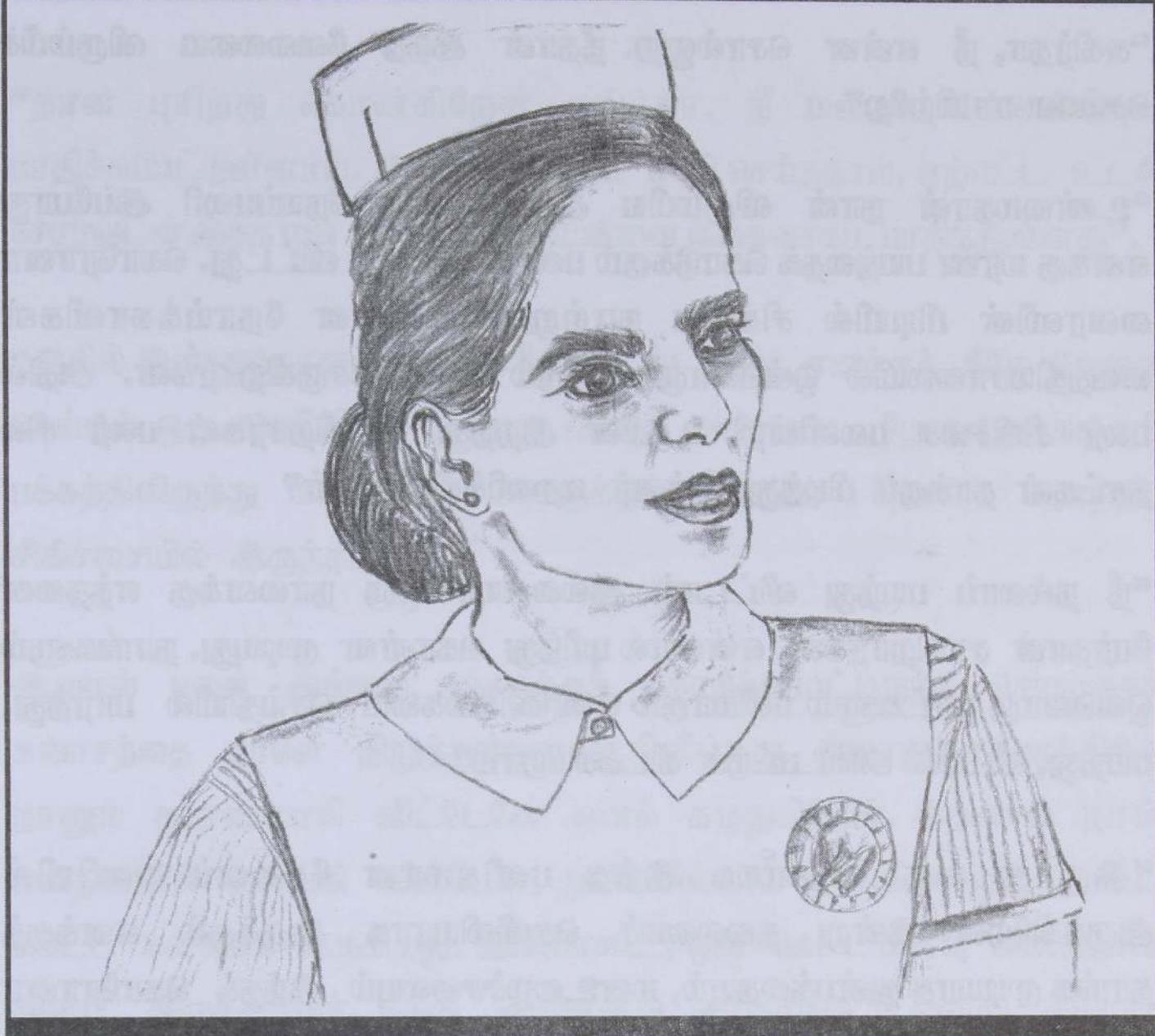
அவருக்கு ஓய்வு தேவைப்பட்டது. அதனால் இன்று வீடு வந்திருக்கிறார். இரண்டு வாரம் தொடர்ந்து வைத்தியசாலையில் இருந்து நோயாளிகளைக் “கன் னும் - கருத் துமாக” - பார்த்தவரை, கணவர் இருதயநாதனும், மகளும் அன்பாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். தகப்பனும், மகளும் சேர்ந்து சமையல் செய்து, சுகிர்தாவுக்குக் கொடுத்து, அவரை நன்றாகத் தூங்கச் செய்தார்கள்.

சுகிர்தாவும் நன்றாகத் தூங்கி நாட்களாகி விட்டன. தன்னை மறந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். கணவனோ, மகளோ அவரை எந்தக் கேள்விகளும் கேட்காமல், அவரைத் தொந்தரவு செய்யாமல், படுக்க வைத்திருந்தார்கள்.

இருதயநாதன் மட்டும் மனைவியிடம் ஏதோ ஒரு மாற்றத்தைக் கண்டு கொண்டார். முகத்தில் ஓர் இனம்புரியாத சோகம் கிழையோடு வதை அவதானித்தார். ஆனால் எதுவுமே கேட்கவில்லை. நள்ளிரவு நேரம் வரை நன்றாகத் தூங்கிய சுகிர்தா, திடீரெனப் பயத்துடன் சத்த மிட்டு, கை, கால்களை உதறிளாள். பக்கத்தில் படுத்திருந்த கணவன் திடுக்கிட்டு எழுந்து, சுகிர்தாவைப் பார்த்து, பதட்டத்துடன் கேட்டார்.

“சுகிர்தா, என்னம்மா என்ன? கனவு ஏதும் கண்ட நீயோ?

“இல்லை, இல்லை. ஒன்றும் இல்லை” - என்று பதறினாள்.

“கிருக்கு சுகிர்தா, ஏதோ கிருக்கு. நீ சுத்தம் போட்டு அலறியதை நான் கேட்டேன்”

“அய்யா, அலறினேனா?” - என்றவள் படுக்கையிலிருந்து மெதுவாக எழுந்து கட்டிலில் சாய்ந்து கிருந்து கொண்டாள். கிருதயநாதன் அவளுக்குச் சூடாக ஒரு கிளாஸ் தன்மீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதை வாங்கிக் குடித்துக் கொண்டாள். சுற்று நேரம் கழித்து அவளே பேசினாள்.

“என்னங்க நீங்க சொல்றது சுதாங்க. செவிலியர் பணி ஒரு புனிதமான பணி. ஆனால், அது கிப்போ வேதனைக்குமிய பணியாக மாறியுள்ளது”

“சுகிர்தா, நீ என்ன சொல்லும். நீதான் கீந்த வேலையை விரும்பிச் செய்யவளாயிற்றே”

“உன்மைதான் நான் விரும்பிய கீந்த மனித நேயப்பனி கீப்போது எனக்கு மரண பயத்தைக் கொடுக்கும் பணியாக மாறி விட்டது. கொரோனா வைரஸின் மிழயில் சிக்கிய நூற்றுக்கணக்கான நோய்க்காவிகள் வைத்தியசாலையில் ஒவ்வொரு நாளும் வந்து சேருகிறார்கள். அதில் பலர் சிகிச்சை பலனின்றி உடனே இறந்து போகிறார்கள். பலர் சில நாட்கள் தாக்குப் பிழத்து, பின்னர் மரணிக்கிறார்கள்”

“நீ நல்லாப் பயந்து விட்டாய் கில்லையா? ஒரு நாளைக்கு எத்தனை பேர்தான் சாகிறார்கள். என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியது. நாங்களும் ஒவ்வொரு நாட்களும் பலியாகும் என்னிக்கையை செய்தியில் பார்த்து, பயந்து, வீட்டில் அடையாட்டுக் கிடக்கிறோம்”

“கிருபது வருடங்களாக கீந்த புனிதமான சேவைப் பணியில் கிருக்கிறேன். கின்று தலைமைச் செவிலியாக கிருக்கும் எனக்குத் தாங்க முடியாத துங்பத்தையும், மனுழைச்சலையும் கீந்தக் கொரோனா தந்து விட்டது. நான் பணிபுரியும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் நாளுக்கு மூன்று, நான்கு மரணங்கள் ஏற்படுகின்றன.”

“முழுந்தாவு நீங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றத்தானே முயவுவீர்கள்”.

“முழுல்லங்க. எல்லாமே கைமீறிப் போகின்றது. வைத்தியர்களின் மனநிலையும் பாதிப்புக்குள்ளாகி கிருக்கின்றது. கொரோனாவினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, வென்றிலேட்டர்கள் அதாவது செயற்கைச் சுவாசம் கொடுக்கும் கருவிகளின் பயனைப் பொறும் நோயாளிகளின் செயற்கைச் சுவாசத்தை நிறுத்தும் பணியை நான் கீப்போது செய்ய வேண் டியுள் எது. கிடையே ஏனைய வைத்தியசாலைகளிலும் செய்கிறார்கள். மனதாவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வேதனைக்குரிய வேலையை நான் கீப்போது செய்வதாக என் உள்மனம் சொல்கிறது”

“நான் புரிந்து கொள்கிறேன் சுகிர்தா. நீ மனதளவில் மிகவும் யாதிக்கப்பட்டுள்ளாய். இரவு, பகலாகப் பணி செய்ததால், ஏற்பட்ட உடல் சோர்வுடன் இந்த மன உழைச்சவும் உன்னை வெகுவாகப் யாதித்துவுள்ளது”.

“இதில் கின்றுமொரு கொடுமை நேற்று நடந்தது. எனக்குக் கீழே வேலை செய்யும் ஒரு செவிலியர் நாற்பது வயது. அவர் பல நோயாளர்களைப் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தவர். அவருக்கும் இந்த நோய் தொற்றி, சிகிச்சையில் கிருந்தார்.

ஆளால் பலன் கில்லை. அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த செயற்கைச் சுவாசத்தை நானே நிறுத்தும்யாடு ஆகிவிட்டது. அவரது மரணத்திற்கு நானும் காரணமாகி விட்டேனே எனக் கருதுகிறேன். தொலால் நான் மனதளவில் கலங்கி விட்டேன். தூக்கமில்லை. தூங்கினாலும் கெட்ட கெட்ட கனவாக வருகிறது. கிப்யோக்ட, ஒரு கெட்ட கனவு கண்டுதான் அறி கிருக்கிறேன். நீங்க சொன்னது சரிதாங்க” - என்று சுகிர்தா கண்கலங்கி, கிருதயநாதனின் தோளில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

அவனை அன்போடு அணைத்து, தலையை வருடிக் கொடுத்த கணவன் கிருதயநாதன், அவனைத் தேற்றும் விதமாக ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொல்லி, ஒருவாறு அவனை மீண்டும் தூங்க வைத்தார்.

“மன்னுயிர் காக்கத் தன்னுயிர் ஈந்த வைத்தியர்கள், செவிலியர்கள் கின்றைய திகதிக்கு உலகில் என்கிலிடங்காதவர்களாக உள்ளனர். கிவர்கள் எல்லோரும் உன்மையில் மாறுடக் கடவுள்தான். கிவர்களுக்கு இந்த மனிதகுலம் தலைவனங்க வேண்டும்” - என்று மனதில் நினைத்தபடி கிருதயநாதனும் தூங்கிப் போனார்.

-கவிதை -

வாவிமகள் முகம் சிவந்தாள்!!!

-கவிஞர் செ.குணரத்தினம், அமிர்தகழி -

சௌலசலத்து ஓடி வரும் வாவி நீரில்
 சடசடத்து இறக்கைகளை விரித்து நீந்தி
 பளபளத்து விடிவதற்குள் மீன்பிடித்து
 பசியாறும் நீர்க்காகக் கூட்டமெல்லாம்
 வெலவெலத்துப் போய் நடுங்க பாயும்றாலும்
 விண்குவி எழுகின்ற பாரைமீனும்
 கலகலப்பை ஊருக்குள் ஏற்படுத்த
 கதிரவனார் மெதுவாக எட்டிப் பார்த்தார்!

இளங்கதிரின் ஓளியினிலே வாவியெங்கும்
 இரத்தமெனப் பளபளத்து இன்பழுட்ட
 அழகான புள்ளினங்கள் பாட்டுப்பாடி
 அயலிலுள்ள நாவல்களில் கூட்டம்போட
 பழக்கமுள்ள நண்பனைப் போல் தென்றல் காற்று
 பக்கத்தில் போய்நின்று கீச்சழுட்ட
 வழக்கம் போல் ஆயிரமாய் அலைகள் சேர்ந்து
 வாவிமகள் மேனிதனைத் தடவிக் கொள்ளும்!

பாடுமீன் வாவிமகள் பருவம் கண்டு
 பகலவனார் படக்கென்று இதழில்கிள்ள
 ஓடிவந்த கடலலைகள் தாங்கொண்ணாமல்
 உயிர்போகும் வேகத்தில் பாய்ந்து துள்ள
 ஆடுகின்ற புன்னைமரக் கிளையில் ரெண்டு
 அணிலிருந்து “அச்சச்சோ”-என்று பார்க்க
 நீடுபுகழோடிலங்கும் வாவிப் பெண்ணாள்
 நிலையுணர்ந்து நாணத்தால் முகம் சிவந்தாள்!!!

கிழக்கிலங்கையில் தொலையும் தொன்மைகளும் தொன்மைக் கிராமங்களும்!

-செல்வி கதிர்காமன் தங்கேஸ்வரி-

இரு நாட்டின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்து நிகழ்ச்சிகளை விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய்ந்து காட்டுவது தொல்லியல் ஆய்வுகளாகும். அதற்கு உதவியாக புவிச்சரிதவியல் (Geology), மானிடவியல் (Anthropology), சாசனவியல் (Zithology), நாண்யங்கள் (Coins), இலக்கியங்கள் (Literature), ஓலைச் சுவடிகள் (Manuscripts), கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் (Mythology) போன்றனவும் துணை புரிகின்றன. அத்தோடு மேலாய்வு (Exploration), அகழ்வாராய்ச்சி (Excavation) போன்றனவும் உதவி புரிகின்றன. இப்படிப் பல்வேறு ஆய்வுகள் மூலம் பல ஆய்வாளர்களது ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தீவின் ஆதிக் குடிகள் ஆதித்திராவிடர் என்பது தெளிவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஈழுத்தீவின் ஆதிக் குடிகள் ஆதித் திராவிடர்களாவர். ஆதித் திராவிடர் இயற்கை, லிங்க வழிபாட்டையும் - சூல, வேல், நாக, யஷ்ஷி வழிபாட்டினையும் உடையவர்களாவர். இவர்களை ஆய்வாளர்கள் “ஒஸ்ரவோ யிட்”-அல்லது “வேடாட்”- என அழைத்தனர். இவர்கள் பேசிய மொழி “ஒஸ்ரிக்”- எனப்படும். ஆதித் திராவிட மொழி “திராவிடி”- என வழங்கி, பின்னர் “தமிழி”- ஆகித் தமிழாகிறது. இத்தீவில் பெரும் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களும் இம்மக்களே. இயக்கர், நாகர், வேடர் என வாழ்ந்தவர்களும் இத்திராவிட மக்களே. சிங்கள இனத்தின் முன்னோடி எனப்படும் விஜயன் இத்தீவிற்கு வரும் போது, இருந்தவர்களும் இவர்களே.

இலங்கையில் கிழக்கு, வடக்குக் கரையோரம் முழுவதும் வாழ்ந்தவர்களும் இத்திராவிட மக்களே. இலங்கையில் விஜயன் வரும் முன்னும் இங்கு பல லிங்கக் கோவில்களும், வேல் கோவில்களும் இருந்ததை “மகாவம்சம்”-போன்ற சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கரையோரப் பிரதேசம் எங்குமே இக்கோவில்களும், அதனை வழிபட்ட தமிழ் மக்களும் வாழ்ந்தனர். தேவநம்பியத்சனின் ஆட்சியின் போது பெளத்தமத வருகையுடன் பல தமிழர்கள் தமிழ் பெளத்தராகின்றனர். பெளத்த மதம் அரச மதமாகியது. சிங்கள மொழியும் உருவாகியதுடன்- பெளத்தமும், சிங்களமும் ஒன்றாயின. தமிழ் மொழியும், இந்து சமயமும் அருகிக் கொண்டே போகின்றதோரு நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் தாக்கம் வாழ்விடப் பிரதேசங்களில் ஏற்படத் தொடங்கின. பலன்? தொன்மைகள் தொலைகின்றன. தொன்மைக் கிராமங்கள் பெயர் மாற்றம் பெறுகின்றன. குழுயேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதனால், பெயரே இல்லாமல் போகிறது.

தமிழ் இனம் சிறுபான்மை இனமாகிறது. மொழியியல் ரீதியில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மை இனத்தோடு அண்டி வாழும் தமிழ் மக்களும், மொழியும் அருகிப் போகிறது. இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளால் பூர்வீக மக்களும் புகவிடம் தேடி வேறு நாடுகளுக்கு ஓடிக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

எமது பண்டைய “வன்னிமைகள்”- சிங்களத்தில் “ரட்ட”- எனவாகி விட்டன. குளம் என்பது “வெவ”- எனவும், உதாரணம் கலாவெவ. “மாதுறை”- என்பது “மாத்தற”, “தேவேந்திரமுனை”- என்பது “தெவிநு வர”, “மாயவளாறு”- என்பது “தெதுறுவூயா”, “காளிதேசம்”- என்பது “காலி”, “கடம்பந்தி”- என்பது “மல்வத்து வூயா”, “யார்வதி கிராமம்”- என்பது “பதவிய”, “திருக்கோணமலை”- என்பது “திருக்கிணாமலை”, “ஆரியபுச் சந்தி”- என்பது “அலியொவுவ”, “யாழ்ப்பானம்”- என்பது “யாப்பனே”- எனவும், நாடு முழுவதுமே தமிழ்ப் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இப்படித் தொலைந்து போகும் தொன்மையையும், தொலைந்து போன கிராமங்களையும் தேடுவது இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். விரிவஞ்சி கிழக்கே மட்டும் முதலில் தேடலாம்.

கிழக்கிலங்கை

கிழக்கிலங்கையில் 1962 ஆம் ஆண்டு வரை திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு மாவட்டங்கள் மட்டுமே இருந்தன. தற்போது அம்பாறை மாவட்டம் என்று அழைக்கப்படும் பிரதேசம் 1962 க்குப் பின்னரே தனியொரு மாவட்டமாகியது. அது முன்பு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துடன் இருந்தது. அங்கு காலங்காலமாக வசித்து வந்த தமிழ்மக்கள் விரட்டியாட்கப்பட்டு, சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப் பட்டனர். “அம்யாள் ஏரி”- என இருந்த கிடம் “அம்யாறை”- என மாற்றப்பட்டு சிங்கள மயமாக்கப்பட்டுள்ளது. பழம் பெரும் தமிழ்க் கிராமங்களின் பெயர்கள் எல்லாம் சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றன.

1962 க்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் எனப்பட்ட பிரதேசம் தெற்கே குமண் தொடக்கம் வடக்கே வெருகல் வரை நீண்டு பரந்திருந்த பிரதேசமாக இருந்தது. இது அம்பாறை, விந்தனை, வெல்லச பகுதியையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசமாக இருந்ததைப் பல ஆதாரங்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இதேபோல தனித் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் பல இருந்துள்ளன.

தனித் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தன்னாட்சி வன்னிமைகள்

யாழிப்பாணக் குடாநாடும், மேற்குக் கரையோரமும் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன. இதற்கென தனி ஆட்சியமைப்பையும் அவர்கள் நிறுவியிருந்தனர். ஆனால் கிழக்கே இருந்த வன்னிமைகள் போர்த்துக்கேயருக்குத் திறை கொடுக்க விரும்பவில்லை. கண்டிமன்னனின் ஆணையையும் ஏற்கவில்லை.

தன்னாட்சி வன்னிமைகளாக கிழக்குக் கரையோரம் கொட்டியாரப் பற்று, பழகாமம், பாணமை ஆகிய மூன்று வன்னிமைகளும் கண்டிமன்னனிடம் பாதுகாப்புக் கோரியிருந்தன. எனினும் தன்னாட்சி பிரிவுகளாகிய தனித்தமிழ் பிரதேசங்களாகவே இவை செயற்பட்டன. மகாவலி ஆற்றுக்குக் கிழக்கேயுள்ள நிலப்பகுதிகள், குமுக்கன் ஆற்றுக்குக் கிழக்கேயுள்ள நிலப்பகுதிகள் இவ்வன்னிமைக்கு உட்பட்டிருந்தன.

தமிழினம் பற்றி நொபட் நொக்ஸியின் குறிப்பு

கி.பி 1660 இல் “நொய்ட்- நொக்ஸ்”- என்ற ஆங்கிலேயன் கண்டிமன்னனின் தளபதிகளால் திருகோணமலையில் வைத்துச் சிறைபிடிக்கப்பட்டான். 1679 இல் தப்பியோடிய “நொக்ஸ்”- தமிழினம் பற்றி கூறியுள்ளமை முக்கியமானவை. தமிழினம் கித்தீவில் தனி இனமாக வாழ்வதும், சிங்கள மக்களைக் காட்டிலும் நாகரிகமுடையவர்களாக வாழ்ந்தமையையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளான். தப்பியோடும் வழியில் அனுராதபுரம் அடைந்த “நொக்ஸ்”- தான் கண்டவற்றையும் கூறியுள்ளான். “சிங்களமாழி தூரிந்தோர் எங்கும் கில்லை எனவும்- ஊர்களிலும், வழிகளிலும், கடைகளிலும் தமிழரே வாழ்ந்தனர்”- எனவும் கூறியுள்ளான்.

அட்சியன் ரேலண்ட் தமிழினம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை

பலர் கிவ்விதமான குறிப்புக்கள் கூறியிருந்தாலும், 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்கு வந்த “அட்சயன் ரேலண்ட்”- கித்தீவின் பழைய பற்றிக் கூறியுள்ளான். “தீவின் யெரும் பகுதி தமிழர் வசம் கிருந்ததாகக் கூறும் கிவன், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கரையோரத்திலுள்ள துணைக் கண்டத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள ஏனைய மாவட்டங்களிலும் தமிழ்மாழி பேச்சு வழக்கில் கிருந்துள்ளது”- எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

தமிழினம் பற்றி கிறிஸ்தோபர் சுவைட்சர் கூறியமை

கி.பி 1700 இல் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வந்த “கிறிஸ்தோபர் சுவைட்சர்”- “கித்தீவில் தமிழ்க் குழகள் காலி, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, நீர்கொழும்புக் கரையோரம் வரை வாழ்ந்தனர் எனவும், வன்னி நாட்டுத் தமிழரைத் தவிர, ஏனையோர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தனர்”- எனக் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் கரையோரப் பகுதியை ஆட்சிக்குப்படுத்தியிருந்த ஒல்லாந்தர் அவற்றை ஆறுபிரிவுகளாகப் பிரித்திருந்தனர். அவை வருமாறு :-

1. பென்தோட்டை ஆறு தொடக்கம் தெதுறு ஓயா வரையுள்ள பிரதேசம் - கொழும்பு ஆட்சி மாவட்டம்.
2. தெதுறு ஓயா தொடக்கம் மோதரகம் ஆறு வரையுள்ள பிரதேசம் - கற்பிட்டி ஆட்சி மாவட்டம்.

3. மோதரம் ஆறு தொடக்கம் வடக்கே குடாநாடு, வன்னி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி, கிழக்கே கொக்கிளாய் வரையுள்ள பிரதேசம் - யாழ்ப்பாண ஆட்சி மாவட்டம்.
4. கொக்கிளாய் தொடக்கம் கிழக்குக் கரையோரம் தெற்கே வெருகல் ஆறு வரையுள்ள பிரதேசம் - திரு கோணமலை ஆட்சி மாவட்டம்.
5. வெருகல் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே குழுக்கன் ஆறு வரையுள்ள பிரதேசம் - மட்டக்களப்பு ஆட்சி மாவட்டம்.
6. குழுக்கன் ஆற்றிலிருந்து தெற்கேரோகணம், பெந்தோட்டை ஆறு வரையுள்ள பிரதேசம் - காலி ஆட்சி மாவட்டம்.

இதிலிருந்து ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் என்பது மேலே கூறியுள்ளவற்றில் வெருகல் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே குழுக்கன் ஆறு வரை உள்ளடக்கிய பிரதேசமாகும் - என்பது தெளிவாகிறது. கொழும்பு, காலி தவிர்ந்த பிரதேசங்களில் தமிழரின் ஆட்சி முறைக்கேற்பவே ஆட்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ்காரர் ஆட்சியின் போது, 1796 இல் வரையப்பட்ட பல வரைபடங்களில் புத்தளம் - கற்பிட்டி வரையிலான கரையோரங்கள் தமிழரின் ஆட்சிப் பிரதேசம் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. கொழும்பிலிருந்து தெற்காகக் குழுக்கன் வரையுள்ள கரையோரப் பிரதேசம் மட்டுமே சிங்கள ஆட்சிப் பிரதேசங்களாயிருந்தன என்பதை கிவர்களது வரைபடங்கள் காட்டுகின்றன. இது அரோசிமித்யின் படத்தில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் கிளைக்கோன் தரும் தமிழர் பற்றிய சூறிப்புக்கள்

பிரிட்டிஷ்காரர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சூறிப்புக்கள் பல, பேராசிரியர் கிளைக்கோன் 1799 இல் ஆணி 01 ஆம் நாள் எழுதிய சூறிப்பு வருமாறு:- “தீவின் நடுப்பகுதியும், தென் பகுதியும் வளவை தொடக்கம் சிலா யம் வரையுள்ள மேற்குப் பகுதியும் சிங்கள ஆட்சிக்கு உட்டட்ட பிரதேசமாகும். கித்தீவின் வடக்கு, கிழக்கு நிலப்பகுதிகள் தமிழர் ஆட்சி செய்த பிரதேசங்களாகும். ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்குக் கரைப் பகுதி ஆட்சிப் பிரிவுகள் குழுக்கன் ஆற்றைத் தெற்கெல்லையாகக் கொண்டிருந்தன எனவும், தமிழர் நிலப்பகுதி குமணையோடு நில்லாமல்-

விந்தனை, அம்யாந்தோட்டை ஆகிய கூடங்களிலும் பரவியிருந்ததாகவும், நீர்கொழும்புக்கு வடக்கே தமிழர் வாழ்ந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார்”.

கி.பி 1829 இல் கோல்புறாக் ஆணைக்குழு தமிழர் பற்றிக் கூறியவை

1832 இல் அறிக்கையாக அளிக்கப்பட்ட கோல்புறாக் ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையுடன் இணைக்கப்பட்ட வரைபடம் முக்கியமானது. இதில் கிளங்கை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தமை காட்டப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, மத்தி, தெற்கு என ஐந்து மாகாணங்களின் எல்லைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு மாகாணத்தின் மேற்கு எல்லையாக மகாவலிகங்கை காட்டப்பட்டுள்ளது. வேடர்களின் வதிவிடங்களான விந்தனை, வெல்லச ஆகிய இரண்டும் கிழக்கு மாகாணத்துடன் காட்டப்பட்டுள்ளன. 1835 தொடக்கம் 1948 மாசி வரை இந்நடைமுறையே வழக்கிலிருந்தது.

1948 மாசி மாதம் 04 ஆம் திகதி பிரிட்டிஷ்காரரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றவுடன், கிளங்கைத்தீவு ஒற்றையாட்சி நாடாக்கப்பட்டு, சிங்களப் பெரும்பான்மை முதலிடம் பெற்றது. தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்கள் மாற்ற தொடங்கின. புதிய புதிய நகர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லைகள்

கோல்புறாக் வரைபடத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லையாக மகாவலி கங்கை விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. “மகாவலி கங்கைக்கு அப்பாலும் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர்”- என “டாக்டர் யாணவிதான்”- குறிப்பிட்டுள்ளார். கிழக்குக் கரையோரத்தின் மேற்கெல்லையாக குமுக்கன் ஆறு முதல் கல்லோயா ஆற்றினூடாக வடக்கு நோக்கிச் சென்று, தெற்கே கந்தளாய்க் குளம் வரை சென்று, மீண்டும் யாண் ஓயா வரை சென்று, பாவற்குளம் ஊடாக அருவி ஆற்றுக் கிளை வரை நேர்கோட்டில் செல்கிறது. வவுனியாவுக்கும் மதவாச்சிக்கும் இடைப்பட்ட இவ்வெல்லை வடமத்திய மாகாணமாகும்.

பொதுவான தமிழ் இன எல்லையானது குமுக்கன் ஆற்றிலிருந்து தொடங்கி, கல்லோயா, மகாவலி கங்கை, கந்தளாய் ஆறு, யாண் ஓயா, அருவியாறு, மோரகம் ஆறு, கலா ஓயா ஆகிய ஆறுகளின்

எல்லையே தமிழ் மக்களின் எல்லைகளாகின்றன. தொல்.பழங்காலம் முதல் இயக்கர், நாகர், கதிர்காமலூத்திரியர் என வாழ்ந்த தமிழ்ப் பரம்பரை பின்னர் சோழர், பாண்டிய, கலிங்கர், முக்குவர் எனத் தொடர்ச்சியாக ஆட்சி நிலவின. ஆதித் திராவிடர்களின் தொடர்ச்சியான பாரம்பரியம்மிக்க இடமாகிய கிழக்கு மாகாணத்தின் பல இடங்கள் பெரும்பான்மை இனமாக்கப்படுகிறது. சில இடங்கள் முற்று முழுதாக அழிக்கப்பட்டு விட்டன. உண்மையை அறிய உதவும் ஆதாரங்கள் பயனற்றுப் போய்விட்டன. மறைக்கப்பட்டும், மாற்றப்பட்டும் வருகின்றன.

மறைக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பிரதேசமான அம்பாறை

அம்பாறையின் எல்லைகளாக பொலந்துவை, மொனராகலை, பதுளை, மட்டக் களப்பு மாவட்டங்கள் அமையப் பெற்றன. இவ்வெல்லைகளிலுள்ள பல கிராமங்களின் பெயர்களை நோக்கின், அவை அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்கள் என்ற உண்மை புரியும். அம்பாறை என இன்று அழைக்கப்படும் நகரினை மையமாகக் கொண்டு அதனைச் சூழவுள்ள கிராமங்கள் பல இன்று முற்று முழுதாகப் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டு, சிங்களப் பெயர்களாக்கப்பட்டுள்ளன. சில தமிழ்ப் பெயர்கள் மாறாமல், தமிழர் தாயகப் பெயர்கள் என்பதை உணர்த்திக் கொண்டிருப்பதையும் மேலோட்டமாகக் காணக்கூடியதாக வுள்ளது.

அம்பாறையில் சில பழந்தமிழ் ஊர்ப் பெயர்கள்

“அம்பளை ஏரி”- என்பது 1962 ஆம் ஆண்டுடன் “அம்பாறை”- என மாற்றப்பட்டது, பற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. அதிலும் தமிழ் இழையோடுவதனால், பின்னர் “திகாமஞ்சல்”- என மாற்றப்பட்டு, தேர்தல் தொகுதியாக்கப்பட்டது. எனினும் “அம்பாறை”- என இன்று அழைக்கப்படுகிறது. சௌங்கல்ப்படை, மல்வத்தை, மல்க்கம்பிட்டி, வரிப்பத்தானை, தமனை, மடவல்லண்டை, பரக்காகொலனை, முந்தல், கடையந்தலாவை போன்ற சில தமிழ்க் கிராமப் பெயர்கள் மட்டும் நிலைத்துள்ளன.

இன்று “தீகவாவி”- என்பது சர்ச்சையைக் கிளப்பிக் கொண்டு, கிருக்குமிடம் பண்டு பொன்னன்கேணி எனப்பட்ட கிராமமாகும்.

பொன்னன்கேணி வயல்களில் அரை நூற்றாண்டு காலமாக முஸ்லீம்களே விவசாயம் செய்து வந்துள்ளனர். 12500 ஏக்கர் தீகவாவி விகாரைக்கு வழங்கப்பட்டது. அதில் 7500 ஏக்கரில் சிங்கள மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் கிழக்குக் கரையில் பட்டிப்பளையாறு எனும் படுக்கையை அண்டி வாழ்ந்த மக்களின் நெற்செய்கையை மேம்படுத்தும் நோக்குடன், 1881 இல் பட்டிப்பளை ஆற்று நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைத் தொடங்கினர். “அம்பளை ஓரி”- என அழைக்கப்பட்ட “அம்பாறை”- கொண்டவெட்டுவான், இறக்காமம் ஆகிய சிறிய குளங்களைப் புனரமைப்புச் செய்து, தமிழ் மக்களுக்குக் கொடுத்தனர். டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா முதலாவது பிரதமரானதும், 1948 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 28 ஆம் திகதி “பட்டியலை”- என்ற தமிழர் நிலப்பரப்பு “கல்லோயா”- எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டு, சிங்கள மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். இக்கிணியாகலக் குளமும் “சேனாநாயக்க சமுத்திரம்”- எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபை அமைக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் சார்பில் மொறிஸன் நடைன் இன்டநேஷனல் காப்பிரேசன் சேர்ந்து குளத்தை அபிவிருத்தி செய்தனர்.

கல்லோயா ஆரம்பிக்கும் முன்னர் தமனை, உகனை, தொட்டம், பாடாகோடை ஆகிய சில பகுதிகளில் சிங்கள மக்கள் மட்டும் வாழ்ந்தனர். அம்பாறை, கொண்டவெட்டுவான், இறக்காமம், வரிப்பத்தான்சேனை ஆகிய பகுதிகளில் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களே வாழ்ந்தனர். இப்பகுதிக் காடுகளில் பழங்குடியினரான வேடுவர்களும், வனக்குறவர்களும் வேட்டையாடி வாழ்ந்தனர்.

1961ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து ஐந்து பற்றுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு, 1963 ஆம் ஆண்டு பாணமைப்பற்று, அக்கரைப்பற்று, கரவாகுப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று ஆகிய தமிழர் பிரிப்புக்களும் வேகம்பற்று என்ற சிங்களப்பற்றும் அம்பாறை என ஆகின. 1981 ஆம் ஆண்டு பன்னிரெண்டு உதவி அரச பிரிவுகளும், ஐந்து சிங்கள உதவி அரச பிரிவுகளாயின. அதேபோன்று 1833 வரை மட்டக்களப்புடன் இருந்த விந்தனைப்பற்றும் அம்பாறையுடன் இணைக்கப்பட்டன.

அம்பாறையின் தென்புறத் தமிழ்க் கிராமங்கள்

அம்பாறையின் தென்புறத் தமிழ்க் கிராமங்களாக கொடுகொம்பனை, கல்மடு, நுவரக்கல், நிலோமை, புல்லுவெளி, கொக்காரிச்சேனை, ஓழுனை, சேமக் கல்குகை, கற்புரெல்லை போன்ற பல தமிழ்க் கிராமங்கள் இன்றும் உள்ளன. அதேநேரம் “நூலாக்கல்”- என்பது “நூவாகல்”- எனச் சிங்களப் பெயராகிவிட்டது. ஏனைய பெயர்களை நோக்கினால், தமிழ்ப் பெயர்கள் எனத் தொள்ளனப் புரியும்.

இதேபோன்று அம்பாறையின் தென்பகுதியின் எல்லைகளை அண்டிய இடப்பெயர்கள் கூட, தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டிருந்தன.

அம்பாறையின் எல்லைகளை அண்மிய தமிழ்ப் பெயர்கள்

பொலந்றுவை, பதுளை மாவட்டங்கள் அம்பாறையின் எல்லைகளாக வுள்ளன. அம்பாறையின் எல்லையில் பள்ளத்தாரவெல்லை, பொலபெத்தை, எல் லைக் கோடு, வாரப் பிட்டி, குண்டுவின் ன (குருவித்த), தம்பலவின்னை, மரங்கல்வான்கமம், கொலவத்தலாவ, பதியத்தலாவ, கொக்குக்கல்மலை, கல்லோடை, நாவின்ன, சேரன்கடை, கிணற்றுக்கல், தொலைக்கல்வெளி என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவற்றிலே பதியத்தலாவை மற்றும் கொலவத்தலாவ போன்றவற்றை அவதானித்தால், மாறிக் கொண்டு போகும் விதம் தெரியும். “பருத்தித்தளவாய்”- என்ற சுத்தமான தமிழ்க் கிராமமே இன்று “பதியத்தவாவை”- என முழுமையாக மாறி விட்டது.

பதுளை மாவட்ட எல்லையில் விலேகமம், வீரப் பொக்கனை, குருகும்புரம், கலைக்கும்புரம், தலவேகமம், எக்கிரியன்குளம் போன்ற கிராமங்கள் உள்ளன. இவை தமிழ்ப் பெயர்களை உடையன. எனினும் நாளைவில் “பூம்”-எல்லாம் “பூ”-எனவும், “குளம்”- எல்லாம் “வில”, “வாவி”- எனவும் மாற்றமடைந்ததில் எவ்வித ஐயமுமில்லை! பொலந்றுவை மாவட்டத்தின் எல்லையில் அளவைக்குளம், தம்பின்வெளி, அரகண்வில்லு என்பன போன்ற தமிழ்ப் பெயர்கள் முன்னர் இருந்தது. கால ஒட்டத்தில் அவை அனைத்தும் மாறி, மருவி சிங்களப் பெயராகி விட்டன. “தம்பன்கடவை”- “தம்மன்கடுவு”- எனவும் மாறியுள்ளது.

மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் மாறியுள்ள தமிழ்க் கிராமங்கள்

துரித மகாவலித் திட்டம் (1965- 1968) கிடையில் 90,0000,00 ஏக்கர் உலர் வயயத்தில் திட்டமிடப்பட்டது. அட்டன் மலைச் சிகரத்தில் உற்பத்தியாகும் மகாவலிகங்கை திருகோணமலையில் கொட்டியாரக் குடாவில் கடலுடன் கலக்கிறது. இதனால் பல தமிழ்ப் பகுதிகள் மாறி விட்டன. மகாவலியின் ஒரு பகுதியான “மாதுறு ஓயா”- என இன்று வழங்கப்படும் கிடம் “மாத்தறை”- ஆகும். இது “கலிங்களை”- என்னுமிடத்திலே பிரிந்தது. இதன் அணைக்கட்டை எல்லாளன் உருவாக்கினான். இது ஆதித்தமிழர் வாழ்ந்த கிடமாகும். சிங்கிருந்து இருபத்தைந்து மைல் தொலைவில் கிரண்டாவது அணையும், புணா ணைப் பகுதியில் மூன்றாவது அணையும் உள்ளன. புணாணையில் திரும்பும் கால்வாய் வாகனோரிக் குளத்தில் விழுகிறது. இவ் “வாகனோரி”- “வரகுளன்றாரி”- என்பதாகும்.

மாதுறு ஓயா திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள்

துரித மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் கிழுக்கு மாகாணத்தில் மாதுறு ஓயாத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மகாவலி “B”-பிரிவில் இது ஏற்படுத்தப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கோறளைப்பற்று, கோறளை - வடக்குப் பிரிவில் பல்லாயிரம் ஏக்கர் நிலம் குழியேற்றத்திற்கு உட்பட்டது. 1983 இல் பொலநறுவை, அம்பாந்தோட்டைப் பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள மக்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, குழியேற்றப்பட்டனர். இதே கிடத்தில் வடமுனை, மாதவனை, கள்ளிச்சை, புலிபாஞ்சகல் ஆகிய கிடங்களில் 9000 தமிழ்க் குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு, சிங்கள மக்கள் குழியேற்றப்பட்டனர். வடமுனை விநாயகர் ஆலயம் கூட, பெளத்த ஆலயமாகின்றது. பொலநறுவையில் “காலிங்க எலை”- என்ற கிடத்திலே இருந்து மகாவலிகங்கை கிழுக்கு நோக்கித் திரும்புகிறது. “மாதுறை, மாறுறைப் பளிங்கு”- என்னும் இவ்விடத்தின் தமிழ்ப் பெயரே “மாதுறு ஓயா”- என மாறியுள்ளது. இங்குள்ள கள்ளிச்சை, வடமுனை (வீரநகர்), மாக்கும்பை, மண்பத்தானை என்பன புராதன தமிழ்க் கிராமங்களாகும்.

திருகோணலையில் மாற்றம் பெற்று வரும் ஊர்கள்

அம்பாறை போன்றே திருகோணமலையிலும் பெரும்பாலான ஊர்ப் பெயர்கள் மாறி விட்டதோடு, தமிழ் இனமும் அருகிக் கொண்டே வருவதைக் கண்கூடாகக் காண முடிகிறது. “பனிக்கட்டி முறியு”- என்பது “பனிக்கட்டியாவ”- எனவும், “கந்தளாய்”- என்பது “கந்தளாவ”- எனவும், “குமரேசன் கடவை”- என்பது “கோரன் கடவைல்”- எனவும், “வெல்வோரி”- என்பது “வில்கம்”- எனவும், “வெண்டரசன் குளம்”- என்பது “வெண்டரசுபுர”- எனவும், “வானுரை”- என்பது “வான்வெல்”- எனவும், “புடவைக்கட்டு”- என்பது “சாகரசுபுர”- எனவும் மாற்றப்பட்டு வருவது போன்று, புதிதாகப் பல குழுயேற்றங்களை ஏற்படுத்தி, பல புதிய சிங்களக் கிராமங்கள் உருவாக்கம் பெற்றும் உள்ளன. “சிறியாபுர, லிங்கபுர, விஜிதபுர, சேருவில, பதவி சிறிபுர, அவேபுர”- எனப் பல கிராமங்கள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றமையையும் காண முடியும்.

மட்டக்களப்பில் பெயர் மாற்றப்பட்டு வரும் தமிழ்க் கிராமங்கள்

இன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழுமிடம் மட்டக்களப்பாகும். எனவே ஒரு சில எல்லைக் கிராமங்கள் தவிர்ந்த பகுதிகள் பழையமை மாறாமல் உள்ளன.

“கோறளையற்று - வடக்கு”- எனப்படும் வாக்கரைப் பிரதேசத்திலிருந்து ஐந்து மைல் தெற்கே “கல்லெடுத்த வான்”- என்ற கிடம் உள்ளது. இங்கு சில பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. “கல்லெடுத்தவான்”- என்பது இன்று “கல்வந்தவென”- என மாறிவிட்டது. கிதேபோல வாகனேரியிலிருந்து தென்மேற்கே மூன்றரை மைல் தூரத்தில் “கொங்கல்”- என்னுமிடத்தில் இன்றும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இது “கொங்கல்”- என்று ஆகிவிட்டது. “கல்கூட்டுப் பொத்தான”- என்பது “கல்கூப்பொத்தான”- என மாறிவிட்டது. “கதிரொளி”- என்பது

“கதிரவெளி”- என மாறியுள்ளது. அதுபோன்று குளங்களின் பெயர்களில் “கித்துள்வெவு”- “றாகம்வெவு”- என மாறிக் கொண்டு சிங்கள உச்சரிப்பாகி விட்டன.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெறும் வரை தனித்தமிழ் இனம், தமிழ்ப் பிரதேசம் எனவிருந்தலையெல்லாம் பல்வேறு வகையில் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டு வருவதும், தமிழ் இனம் திட்டமிட்டு குறைக்கப்பட்டு வருவதும், அதற்கேற்றாற் போல் பயங்கரவாதம், போராட்டம் அதன் காரணமாக தமிழ் மக்கள் வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர்தல் போன்றனவும் காரணமாக அமைந்தது எனக் கூறலாம்.

கொரோனா வைரஸிலிருந்து

(കൊവിട്ട് - 19)

உங்கள் அன்பிற்குரியவர்களை
பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் மக்களை வெளியேற்ற முயலும் தனிச்சபை 20 - 40 நேர்மூலமாக அமர்த்துகின்றன. வெளியேற்ற முயலும் தனிச்சபை மதுவை வெட்டுவதற்கு நிலை செய்து வைக்க வேண்டும்.

கிழமூல மற்றும் கலைங்கர வழகு
உணர்வு முறையோ அப்பொழுது தொ
கைவிட்டும் உடனடியாகவே அடியாகிறது.
நீ எனின்ற முறையை குறிப்பிட
கூடியதான் ஆனால் அதைப்போல.

விப்ரானா இருமல், சநி, காப்பீஸல்
உள்ள வெறுடங்கள் பக்கத்தில்
இருப்பதாக காலிக்குக் கூறுகிறோம்.

காத்துவும் காலை
கட்டியவையும்பற்றுப் பற்றிக,
ஏன்கூடும் கூரி நடவிழியால்.

-கவிதை-

அவதானமாயிருப்போம்!!!

-சிவா.தர்மலிங்கம் -

காய்ச்சல் கணகணத்தால்

காரணம் எதுவென அறியாமல்

கொரோனாதான் என முடிவெடுத்து

முடக்கிடாதிங்கோ

வீட்டினுள்ளே

கொடிய டெங்கு இப்போ

கோபத்துடன் திரியுது

அயல்நாட்டுக் காரன் பெயரை

அனைவரும் உச்சரிக்க

உள்நாட்டுக் காரன் என்னை

ஒதுக்கி வைத்து விட்டனர்

கலங்கிய குட்டையில்தான்

கன மீன் பிடிக்கலாம் என

கங்கணம் கட்டியே

தன் கைவரிசையைக் காட்டுது

கொரோனாக் காய்ச்சலென்று

வீட்டினுள்ளே முடங்கி

மல்லித்தண்ணி இஞ்சித்தண்ணி

குடித்தால் காய்ச்சல் மாறும் என எண்ணி

மக்கள் வீட்டிலிருக்க

இந்த நாட்கள் எனக்குப் போதும்

இவர்கள் உயிர்களைப் பறித்திடவென்று

அஞ்சாமல் டெங்கு நுளம்பு

அறைகூவித் திரியுது

வைத்தியசாலை சென்று

குருதிப் பரிசோதனை செய்து

கொடிய டெங்கு நோயை

அடியோடு அழித்திடுவோம்!!!

-சிறுகதை-

பாசத்தின் பலன்!

-ஜெஸிமா அப்துல்ஹக் -

அந்த முதியோர் இல்லத்துக்குப் புதிதாக வந்த அம்மாவுக்கு எழுபதுக்குள் வயதிருக்கும். வந்த நிமிடத்திலிருந்து அழுதமுதிருந்தார். யாருடனும் பேசவில்லை. என்ன கேட்டாலும் பதிலில்லை. மனதுக்குள் எத்தனையோ சுமைகளை வைத்துக் கொண்டு, வேதனையுடன் இருக்கிறார் என்பது மட்டும் புலனாகிறது.

கண்களில் இருந்து அருவியாகக் கண்ணீர் கொட்டியது. திடீரென எதையோ நினைத்து விட்டு, விம்முவதும், அழுவதுமாக இருந்தார். பார்க்கப் பரிதாபம்!

முதியோர் இல்லத்துக்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் சந்தோஷமாகவா வருவார்கள்? பெற்ற பிள்ளைகளால் பராமரிக்கப்படாமல், கூட்டி வந்து தள்ளிவிட்டுப் போகும் கிடமல்லவா அது?

அங்குள்ள வயோதிபர்களின் மனங்களில் கவலைகள்! வேதனைகள்!! சொல்ல முடியாத சுமையுடன்தான் வந்திருப்பார்கள்.

பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து, பழக்க வைத்து, அவர்களை ஆளாக்க, எவ்வளவு கஷ்டங்களைப் பெற்றோர் அனுபவிக்கின்றனர்.

அவர்களின் அருமைகளைச் சின்ன வயதில், அறியாத வயதில், புரிந்து கொள்ள முடியாத பிள்ளைகள் வளர்ந்த பின்னரும் உணர்வ தில்லையே!

திருமணமாகும் வரை அப்பா, அம்மா, அண்ணா, அக்கா, தம்பி எனப் பாசமழை பொழிபவர்கள் கூட, மணம் முடித்த பின்னர் மாறிவிடுகிறார்களே, எப்படி?

இல்லையேல், வெளிநாட்டு வாழ்க்கை என்று போன பிறகு அன்பும் பாசமும் எங்கோ சென்று மறைந்து விடுகிறதே! அதுதான் எப்படி?

வெளிநாட்டில் வேலையாம். கைநிறையச் சம்பளமாம். தாய் நாட்டில் வாழும் தாய்க்கும், தந்தைக்கும் ஏதோ ஒப்புக்காக கொஞ்சம் பணத்தை அனுப்பி விட்டு, கடமை முடிந்து விட்டதாக, நினைத்து விடுகின்றனர்.

வயதானவர்கள், அதுவும் நோயாளிகளாகி விட்டால், அன்பாக அரவணைப்பதும், அருகில் இருந்து பார்த்துக் கொள்வதுமே மிகப் பெரிய மருந்து. ஆனால் இப்போ இருக்கும் இளசுகளுக்கு தான் உண்டு தன் மனைவி, மக்கள், சொகுசான வாழ்க்கை என இருப்பதொன்றும் புதிதல்ல.

பணம் சம்பாதிப்பதில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அளவு கடந்த அக்கறை பெற்றவர்கள் மீது இல்லை.

“நான் மட்டுந்தானா அவர்களுக்குப் பிள்ளை? சகோதரங்களும் கவனித்தால் என்ன?” – என ஒவ்வொருவரின் எண்ணங்களும் ஒன்று போல்தானே இருக்கின்றன.

ஆனால், அந்தத் தாயோ, தனக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தாலும், ஒரு சுண்டு அரிசியில் சமைத்த உணவை அத்தனை பேருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டு, அவர்களின் பசியாற்றி இருக்கிறாள்.

தனக்கு ஒரு பிழி சோறு கில்லாமல் போனாலும், தான் பெற்ற பிள்ளைகள் பட்டினியால் வாடக் கூடாது, என்ற தாய்ப்பாசமே அது!

அவர் கில்லத்துக்கு வந்த கிரண்டாவது நாள், அங்குள்ள அத்தனை பேரும் சூழ்ந்து நின்று ஆறுதல் சொன்னார்கள்.

“எதுவும் பேசாம் அமைதியா இருக்காதீங்கம்மா.. ஒரு வாய் சாப்யிடுங்க..” – என கிரங்கினார்கள்.

அவர் அப்போது ஏதோ சொல்ல வாயைத் திறந்தார். அழுகை பீறிட்டு வந்தது.

“என் கணவர் ஆசிரியர். எங்களுக்கு ஜந்து மிள்ளைகள். ஓரண்டு பேர் வெளிநாட்டில். முன்று பேர் தூர டெங்களில் குடும்பத்தோடு வாழ்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்து, குடும்ப வாழ்க்கையைக் கொடுத்தாகி விட்டது. வெளிநாட்டுக்குப் போனவர்கள் அப்படியே போனவர்கள் தான். திரும்பவேயில்லை. மற்றப் பிள்ளைகள் ஏதும் விஷேட தினங்களுக்கு மட்டும் வந்து போவார்கள்.

கணவருக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வுதியப் பணத்தில் வைத்தியச் செலவும், குடும்பச் செலவும் தீர்ந்து போய்விடும். நோயாளியான அவர் எப்போதும் கண்ணீரும், கவலையோடும் கிருப்பார். எப்போதாவது வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகள் பணம் அனுப்பவார்கள்.

எந்நேரமும் பிள்ளைகள் பற்றிய நினைவுதான் அவருக்கு. அந்தக் கவலையில் கிறந்தே போனார். அவருடைய கிறுதிக் காரியத்துக்கு மகன்மார் வந்து யார்த்து விட்டுப் போனார்கள்.

அவர்கள் போகும் போது, “எப்படியம்மா நெந்த வீட்டை தனியாக

கிருப்பீங்க.. எங்களோட வந்திடுங்க..”- என்று ஆறுதலாக ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை.

**PUBLIC LIBRARY
MAFFNA**

“அம்மா, அய்யப் பந்து உங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போறோம். உனக்கும் மருமகள்களுக்கும் ஒத்துவராது. பின்னைகளாலையும் உங்களுக்குத் தொல்லதொன்”.- என்று சொல்லி விட்டுப் போனார்கள்.

மனம் உடைந்து போன நான், எனது சொந்தக்காரர்களின் உதவியால் தனியாகவே வாழ்ந்தேன். நாட்கள் செல்லச் செல்ல எத்தனையோ நோய்கள் உடம்புக்கள் வாட்டன.

நேரத்துக்குச் சாப்பாடு, வேளாக்கு மருந்து என்ற சௌகரியத்தைச் சொந்தக்காரர்களோ, அயலவர்களோ தருவார்களா?

வேறந்த வழியும் எனக்குத் தோன்றவில்லை. நானாகவே கீங்கு வந்து சேர்ந்தேன்..”- என்று கூறி, தேம்பத் தொடங்கினார்.

அவரது சொந்த வாழ்க்கையில் நடந்த சோகங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களையும் சேர்த்து வேதனையில் ஆழ்த்தியது. மிகப்பெரிய அழுத்தத்தோடு அன்றைய தினம் அவர்கள் உறக்கத்துக்குச் சென்றனர்.

மறுநாள் விழித்தெழுந்தவர்கள் அந்தத் தாயைத் தேழிச் சென்றனர். அவரோ ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் கிருந்தார். எழுந்திருக்கவில்லை. சேர வேண்டிய இடத்துக்குப் பயணித்து விட்டார். கணவரே அவருக்கு நிரந்தரத் துணையாகி விட்டார்.

அவர் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொண்டபடி, யாருக்கும், பின்னைகளுக்கும் கூட, தகவல் தெரிவிக்கவில்லை. எல்லாம் இல்லத்தார் தயவில் நடந்து முழந்தது.

தென்றென் தொடர் வருகைக்கு உதவுங்கள்

-கவிதை-

யார் அகதி?

-காரவையுர் தயா-

பதியிழந்து பலமிழந்து.

படைத்துவிட்ட நாடிழந்து.

கதியிழந்து வருவரல்ல அகதி! - ஆங்கே

விதியிருந்தும் கதியிருந்தும்,

விபரமற்றோர் தமைமிதிக்கும்,

வீணர்களே உள்ளுரில் அகதி!

நெற்றிதன்னில் வழிகின்ற,

நீள்வியர்வை நிலஞ்சிந்த,

கஷ்டமுற்று உழைப்பவனின் கூலி! - அதை

பத்தினுக்கு எட்டாக்கி,

பகற்கொள்ளை அடிப்பவரே,

சொத்துசுகம் வைத்திருந்தும் அகதி!

விற்றுவிடும் தானியங்கள்,

விலையேறிப் போகையிலே,

சுற்றியதைச் சுருட்டி வைக்கும் தகுதி! - அதில்

பெற்று விடும் லாபமென்னிப்,

பிறர் வயிற்றை நோக்கவைக்கும்,

அற்பர்களே இதயமில்லா அகதி!

நலிந்துவிட்டோர்க்கு) உதவித்தொகை,

நல்ஸபடி அரசுதர்,

நாணமின்றித் தின்னுமதி காரி! - அவன்

மெலிந்தே வலிந்திரக்கும்,

மேனியர்க்கும் கேவலமாய்,

நலிந்துவிட்ட நோயான அகதி!!!

-கட்டுரை-

இது அனுபவப் பாடம்!

-து.சிந்துஜா-

வாழ்க்கையில் தினம் தினம் புதிது புதிதாக ஒவ்வொரு விடயங்களைப் பார்க்கிறோம்; அனுபவிக்கிறோம்; பலவிதமான மனிதர்களைச் சந்திக்கிறோம். நாம் சந்திக்கும் அந்த நபர்கள் நிச்சயமாக நமக்கு ஒரு சிறந்த பாடத்தைக் கற்றுத் தந்து விடுவார்கள். அது நல்லதாகவும் இருக்கலாம். தீயதாகவும் இருக்கலாம்.

புத்தகப் பாட்பை விட, அனுபவப் பாடங்களே சிறந்தது. எம்மைச் சரியான பாதையில் கொண்டு செல்வதும் அனுபவப் பாடங்கள்தான். நூறு பேரில் பத்துப் பேர் நாம் முன்னேற வேண்டும் என நினைப்பர். ஆனால் மீதி தொண்ணாறு பேரும் நாம் எப்போது கீழே விழுவோம், எப்போது எம்மைப் பார்த்துச் சிரிக்கலாம் எனக் காத்திருப்பவர்களே. அனுபவப் பாடங்களின் மூலமே எம்மைச் சுற்றியிருப்பவர்களைப் பற்றி எம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. நாம் மிகவும் அன்பு செய்யும், அளவுக்கதிகமாக நம்பும் பலர் தான் முதலில் எம்மை ஏமாற்றி, இறுதியில் எம்மைக் கோமாளிகளாக நிற்க வைக்கின்றனர். இந்த அனுபவம் எம்மைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் நிச்சயமாக நடந்திருக்கும்.

எம்மோடும், நன்றாக இருந்து கொண்டு, எம்மைப் பற்றியே பிறரிடம் தேவையற்ற விடயங்களைப் பற்றி உரையாடுவர். அளவுக்கதிகமாக நம்பிய ஒருவர், எம்மிடம் உண்மையாக இல்லை எனும் போது அந்த இடத்தில் யாரையும் நம்பக கூடாது என்ற மன எண்ணைத்துக்கு ஒவ்வொருவரும் வந்து விடுகிறோம்.

இதற்கு ஒரே தீர்வு யாருடனும் அளவுக்கதிகமாகப் பழகாது, அளவுடன் இருந்தால் எந்தப் பிரச்சினையும் எம்மை நெருங்காது. அதை விடுத்து, ஒருவருடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகி விட்டு, ஏதேனும் ஒரு சந்தர்ப் பத்தில் அந்த நட்பு முறியும் பட்சத்தில் பாதிப்பு இரு தரப்பினருக்கும் தான். எனவே, யாருடன் பழக வேண்டும், யாரிடம் எதைக் கேட்க வேண்டும் என்பதில் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

நாம் செய்யாத தவறைக் கூட, நாம் தான் செய்தோம் என்று பழிக்கூறும் சமுதாயத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எம்மைச் சுற்றிப் பல குணாதிசயங்களைக் கொண்ட மனிதர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் எம்முடன் இருக்கப் போகும் நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், எமது நிறை, குறைகளை நன்றாக அறிந்தவர்கள் நண்பர்கள் தான். அதுவே எமக்குப் பாரிய பிரச்சினையாகவும் வந்து விடலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த அவதானத்துடன் செயற்பட வேண்டும்.

பல பேர் பலவிதமாகப் பேசினாலும், எமக்கு இருக்கின்ற சுயபுத்தியைக் கொண்டு எந்தவாரு விடயத்திலும் நாம் முடிவெடுக்க வேண்டும். பலரின் ஆலோசனைகளைக் கேட்கலாம். ஆனால், இறுதி முடிவை நாமே எடுக்க வேண்டும். அதுபோலவே, நாம் வாழ்க்கையில் கடந்து வரும் ஒவ்வொரு மோசமான அனுபவங்களையும் சிறந்த பாடமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அனுபவங்களே ஒரு மனிதனை செம்மைப்படுத்துகிறது. அதுமாத்திரமின்றி, இன்னொரு முறை அந்த மோசமான அனுபவத்துக்குள் எம்மை செல்லவிடாமல் தடுக்கிறது.

எந்தவாரு முடிவை எடுப்பதற்கு முன்பும் ஆயிரம் தடவை யோசிக்கலாம். ஆனால், முடிவெடுத்ததன் பின் ஒரு தடவையேனும் அதைப் பற்றி யோசிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு யோசித்தால், நாம் எடுத்த முடிவில் எமக்கே நம்பிக்கை இல்லாதது போலாகிவிடும்.

சாதாரணமாக ஒரு மனிதன் தனது ஐம்பதாவது வயதை அடையும் போது, கிட்டத்தட்ட நூறு விதமான அனுபவங்களைக் கடந்திருப்பான். வாழ்க்கையில் எதிலும் ஈடுபடாமல். உயிருள்ள பிணம் போல் வாழ் வதை விட, ஒரு விடயத்துக்குள் ஈடுபட்டு, அதில் கிடைக்கும் அனுபவங்களை ரசிப்போம். அது நல்லதாக இருக்கட்டும். அல்லது கெட்டதாக இருக்கட்டும்.

வாழ்க்கையே ஓர் அழகிய பாடப் புத்தகம் தான். அதில் நாம் தான் எழுத்தாளன். எமது வாழ்க்கைப் புத்தகத்தை யாரேனும் வாசிக்கும் பொழுது, அதில் யாராவது ஒருவர் நல்ல விடயத்தை எடுத்துக் கொள்ள ஏற்றவாறு சில நல்ல விடயங்களை எழுதி விட்டுச் செல்வோமாக!

-கவிதை-

புலர்வினைக் கொணர்ந்தே சுகம் பெறுவோம்!

-அருட்பாவலர் நிலா தமிழின்தாசன் -

நூற்றாண்டு இரண்டுகள் போய்
நொந்து வெந்து தாழுமழுத்தும்
தோற்ற ஆண்டுகள் தாமவர்க்குத்
துயரது நீங்கி விடியவில்லை..!

அட்டைக்கடியும் பாம்புகளும்
ஜயோ குளவிகள் நிதம் கொட்டுமை
துட்டின் சுரண்டல் துயர்க் கொடுமை
சோதனை அவர்க்கோர் எல்லையில்லை..!

மலையக உறவுகள் படுந்துயரம்
மாற்றிட வழியின்னும் பிறக்கவில்லை!
தொலையாத் துன்பம் அவர் வாழ்க்கை
துலங்கிடச் செய்ய வேண்டாமோ..!

கோதுமை உரொட்டி, கூழ், கஞ்சி
கொடும்பசி போக்கும் உணவாகும்
பாதகரிடத்தே கூலியென “அய்-
பாவிகள்” கேட்டது ஆயிரந்தான்..!

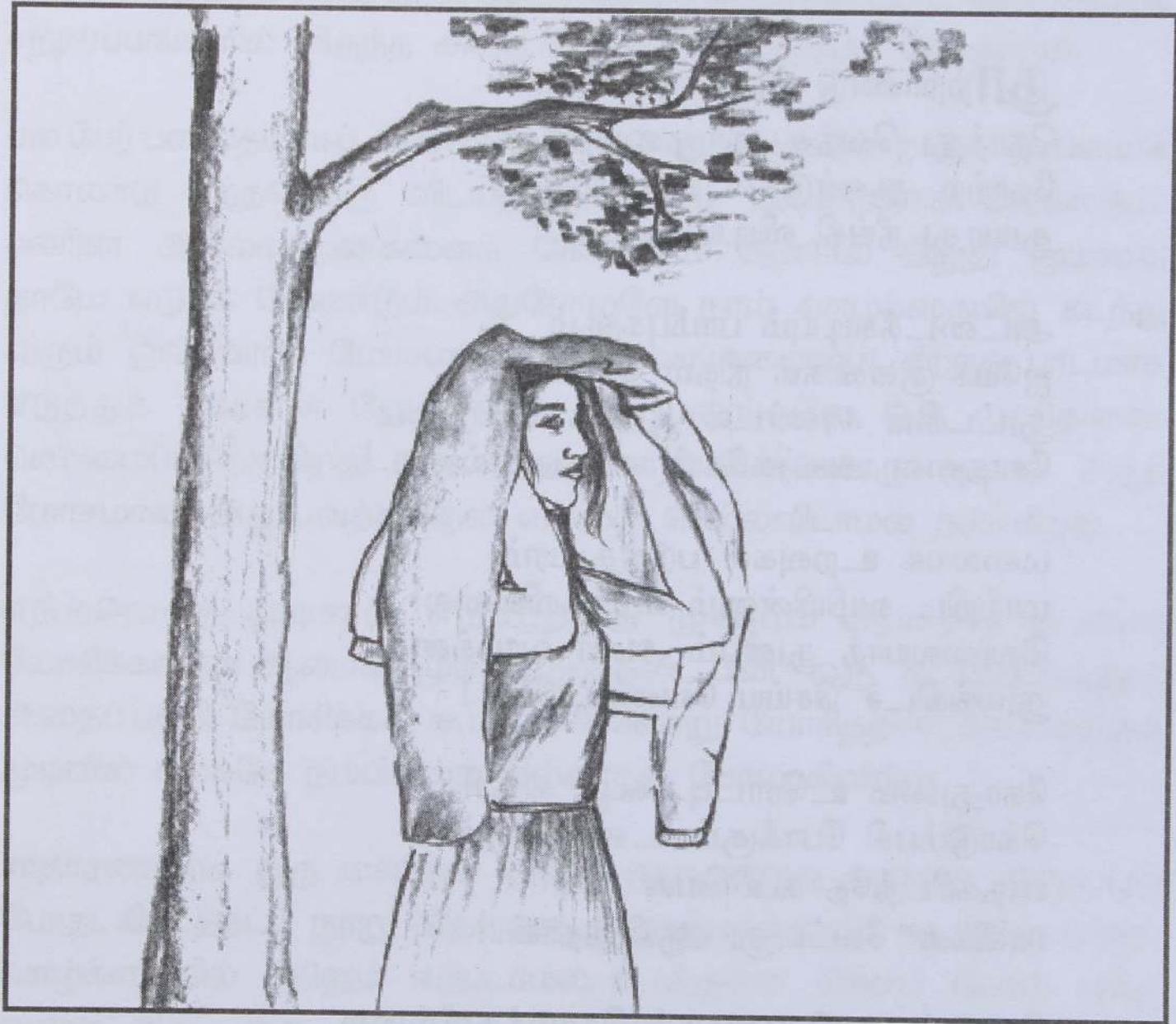
கொடும் மனப் புலையர் கொடுக்கவில்லை
கொடுந்துயர் தீர்க்க இரங்கவில்லை!
கடும் உளத்தோர் முதலாளி வர்க்கம்
கண்களைத் திறந்திட ஒன்றினைவோம்..!

நாட்டினில் உழைப்போர் யாவருமே!
நலமுடன் இனைந்தே ஒன்றுபட்டால்
பூட்டிய விலங்குகள் தமையுடைத்தே
புலர்வினைக் கொணர்ந்தே சுகம் பெறுவோம்..!!!

-சிறுகதை-

சேனா!

-கமலினி சிவநாதன்-

மழை ஓய்ந்துவிட்டது. கடைத் தாழ்வாரங்களில் ஒதுங்கியிருந்த வர்கள் வீதியிலிறங்கி, நடக்கத் தொடங்கினார்கள். சேனாவும் அவர்களைத் தொடர்ந்தாள். மழைக்குப் பின்னரான ஈரக்காற்று அவளுடைய சின்ன உடலை நடுங்கச் செய்தது. கையில் கணக்கும் பாண் பொதியைக் கவனமாக நெஞ்சோடு அணைத்தவாறே பெரிய இரும்புக் கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றாள்.

அந்த வீட்டின் பதினேழு வயதுப் பையன் அவனுடைய செல்லப் பிராணியான அல்லேசன் நாடிடன் விளையாடிக் கொண்டு, அன்றைய விடுமுறையை இன்பமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். நாய் தன் சிவந்த நாக்கினை வெளியே தொங்க விட்டபடி, எதிரியோடு மோதிக் கொள்ளத் துடிக்கும் ஒரு குத்துச் சண்டை வீரனைப் போல தன் எஜமானுடைய அடுத்த விளையாட்டுக்காக ஆவலுடன் காத்திருந்தது. சிறுமி சேனா நாயையும், அவனையும் தன் மிரண்ட கண்களால் கடக்கையில், அவன் வேண்டுமென்றே சேனா மீது மோதினான். பருந்தைக் கண்டு பதறும் குருவிக் குஞ்சாக ஒடுங்கியவள், மிகவும் சிரமப்பட்டு, அவனைக் கடந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று.

சேனாவின் வயதையொத்த நித்தி அம்மாவின் மடியிலமர்ந்து, “யோன் விற்றா”- பருகிக் கொண்டிருந்தாள். அவளை அடிக்கடி முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்த அவளது தாய் சேனாவுக்கு அடுத்தடுத்த வேலைகளுக்கான ஆணைகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தாள். அம்மா என்றால் கொஞ்சவாள். அந்த நினைப்பே சேனாவுக்கு தேகப் பரவசத்தை உண்டு பண்ணியது. நோனா என்றால் இப்படிக் கடுப்பாக இருப்பாளோ?

அன்று மாத்தையா மிக நேரமாகி எழுந்திருந்தார். அவருக்கு கோப்பி கொண்டு சென்ற சேனாவை அமரச் சொன்ன அவரைக் கலவரத்தோடு பார்த்தாள் அவள்.

“சேனாவுக்கு கிய் என்ன வயசு..?”

.....

“பந்து வயசு, சாரியா?”

.....

“கின்னைக்கு மதியத்துக்கு யெரிய மாத்தயாமார், நோனாமார், வருவாங்க. அவங்க முன்னால் சேனா வரக் கூடாது சாரியா.. கீம் யோ...”

சேனா நகரவில்லை. நின்ற கிடத்திலேயே நின்றாள்.

“என்ன..”

“அம்மா..”

“அம்மா வருவா, இப்ப அத்யத்திப் பேச வேணா சாரியா?”

மெளனியாகத் திரும்பிச் சென்ற சேனாவுக்கு அம்மாவின் முகம் ஒரு நிழலாக மனதிலாடியது.

காரில் வந்திறங்கிய சீமாட்டிகளும், சீமான்களும் மதிய போசனக் கூடத்தை அலங்கரித்தனர். விதவிதமான பானங்கள் பரிமாறப்பட்டன. எல்லோரும் ஆங்கில மொழியிலேயே பேசினார்கள். சிரிப்பொலிகள் அந்தக் கூடத்தின் சுவர்களை மோதின. நீண்ட நேரம் மறைந்திருந்து அவர்களை வேடிக்கை பார்த்தாள் சேனா. அவளது பிஞ்சு மனதில் ஏதேதோ எண்ணங்கள் தோன்றி மறைந்தன.

நமது ஊர்களில் இப்படி அழகான பெண்கள் கில்லையே. பக்கத்து வீட்டுத் தொலைக்காட்சியில் அழகழகான பெண்கள் வருவார்களே. அவர்களெல்லோரும் இங்கிருந்துதான் வருவார்களோ? அம்மா இப்படி கையில்லாத சட்டைகள் போடுவதில்லையே, ஏன்? மாத்தையா என்னை அவர்களின் முன்னால் வரக் கூடாது என்று கூறிவிட்டாரே. நித்தி மட்டும் எல்லோருடனும், பேசிச் சிரித்து, ஏதோவெல்லாம் பாடிக் காட்டுகிறாள். எனக்கும் பாடத் தெரியும்.

**“ஆட்டுக்குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான செல்லக் குட்டி
ஓட்டமோடி வந்திடுவாய்**

உனக்கு முத்தம் தந்திடுவேன்”– என்று ஒசையின்றிப் பாடிப் பார்த்தாள். இப்போது அம்மாவின் முகம் மறந்து விட்டிருந்தது.

விருந்தினர்கள் மிக நீண்ட நேரம் களித்திருந்து விட்டு, கலைந்தார்கள். உணவருந்திய தட்டுக்களும், பானக் கோப்பைகளும், கைதுடைத்து வீசப்பட்ட கடதாசிகளும் தாறுமாறாகக் கிடந்தன. எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தி விட்டு, எச்சில் தட்டுக்களை கழுவித் துடைத்துக் கொண்டிருந்த சேனாவுக்கு வயிற்றைக் குமட்டியது. வாந்தி வருவது போலிருந்தது. நோனாவின் அதட்டலுக்குப் பயந்து, அத்தனை

தட்டுக்களையும் கவனமாகத் துடைத்து, அடுக்கி வைத்தாள். சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த கடிகாரத்தின் சிறிய மூள் நான்கைத் தாண்டி விட்டிருந்தது. பூச்செழிகளுக்கு நீருற்ற வேண்டும்.

மீண்டும் அம்மாவின் முகம் மனதிலாடியது. இந்நேரம் அம்மா வம்மி மரத்தழியில் ஆச்சியிடம் கச்சான் முத்து வாங்கிக் கொறித்துக் கொண்டிருப்பாளோ..? சேனா ஊரில் இருக்கும் போது, அப்படித்தான். பின்னேரம் பொழுதுகளில் கச்சான் முத்துக்களைக் கையில் தந்து விட்டு, சேனாவின் தலையில் பேன் பார்ப்பாள் அம்மா. கச்சான் முத்துக்கள் முழந்ததும், எழுந்து ஓட எத்தனிக்கும் சேனாவை இழுத்துப் பிடித்து, பேன் பார்த்தலைத் தொடருவாள். அப்போதெல்லாம் “யாழி”- என்றுதான் அழைப்பாள். இங்கு வந்த பின்னர் தான் இவர்கள் “சேனா”- என்று அழைக்கிறார்கள். “யாழி”- என அழைப்பதுதான் சேனாவுக்கு மகிழ்ச்சி.

மாத்தையா அம்மா வருவாளன்று கூறினார். இன்னும் வரவில்லையே. அம்மா கண்ணீரோடு சேனாவை இந்த மாத்தாயாவிடம் விட்டுச் சென்ற நிமிடம் சேனாவுக்கு புதிராகவே இருந்தது. பின்னர் மிக நீண்ட தூரம் பயணித்து இந்த வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். ஒரு வேளை அம்மாவுக்கு இங்கு வருவதற்கு வழி தெரியாமல், இருக்கலாம். விசாரித்துக் கண்டு பிடித்து வருவாள். அப்படி வந்தால் அப்பா எங்கே? என்று கேட்க வேண்டும்.

கவியும், மொழியும் இப்போது ஒழித்துப் பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கள்ளன், பொலிஸ் விளையாடிக் கொண்டிருந்த போதுதான் ஆமிக்காரர்கள் வந்து அப்பாவைப் பிடித்துக் கொண்டு போவதாகக் கூறினார்கள்.

அம்மா முகாமுக்குச் சென்று, ஏதோவெல்லாம் கூறி அழுதாள். யாழி அப்பாவைக் காணவில்லை.

நித்தி ஆங்கிலத்தில் சத்தமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். கவியும், மொழியும் இப்போது படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

மேகலா ரீச்சர் யாழியைப் பற்றி அவர்களிடம் விசாரித்திருப்பார். யாழி கணித பாடத்தில் நூறு புள்ளிகள் எடுத்ததற்காக ரீச்சர் முழுசாக ஒரு

புதுப் பென்சில் பரிசளித்தாள். யாழியின் மனதில் ரீச்சரும், அந்தப் பென்சிலும் பதிந்து போனது.

“சேனா”- அழைத்து விட்டு, காரினூள் நுழைந்த மாத்தையா அதை உயிர்ப்பித்தார். உள்ளே நித்தியும், நோனாவும் கிருந்தார்கள். கார் புறப்பட்டுப் போனதும், கதவைப் பூட்டி விட்டுத் திரும்பிய சேனாவை, மாத்தையாவின் மகன் மாடியறைக்கு வருமாறு அழைத்தான். அவளின் சின்ன கிதயம் பயத்தால், வேகமாகத் துடித்தது.

நீண்ட நேரத்துக்குப் பின், “புலிக் கூண்டிலிருந்து உயிர் மட்டுமிருக்க, மீண்டுவரும் பூனைக்குட்டி யோல்”-வளியே வந்த சேனாவுக்கு அழுகை பீரிட்டது. சுவரோவியமாக வெறுந் தரையில் சரிந்து தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். “ஊமை கண்ட கனவு யோல்”- அவளின் சொல்லத் தெரியாத துயரம் கண்ணீராகக் கரைந்தோடியது.

தூங்கி விட்ட சேனா அழைப்பு மணி கேட்டு, திடுக்கிட்டு விழித்து, கதவு திறந்தாள்.

“சிறுவர் வளவாளருக்கான விருது”- பெற்றமைக்காக அமைச்சர் மாத்தையாவுக்கு விருந்துபசாரம் அளித்திருந்தார். அங்கு நிகழ்ந்த விடயங்களை பேசிச் சிரித்தபடி, உறங்கி விட்ட நித்தியை தோளில் சுமந்தபடி, படியேறி மாடிக்குச் செல்லும் அவரை, ஏக்கம் நிறைந்த கிரு விழிகள் நோக்கி நின்றன. அவற்றில் ஆயிரம் கேள்விகள் நிறைந்திருந்தன.

அம்மா எப்போது வருவாள்? சேனாவின் நெஞ்சுக்கூடு வெறுமையாயிருக்க, கிதயம் மட்டும் “லப்டப் லப்டப்”- என்றிருந்தது.

**தென்றென் ஜம்பதாவது ரீழா சுறப்புற இடம்பெற
மனமுவந்து உதவங்கள் (ஆசரியர்)**

-கவிதை-

எல்லாம் அறிந்தவன்!

நாளைய உலகின்
நடப்புகள் பற்றி
நானோ, நீயோ,
அவனோ, இவனே
அதிமேதையரோ
அறிந்தவரில்லை!
விண்.மண்ணாக்கும்
விஞ்ஞானிகளாலும்
சோதிடர்களைக்
கூறுவோராலும்
கணித்துக்கூற
முடியாப் புதிர் இவை!
கனாமி வருமென
ஏன் சொல்லவில்லை?
சிக்குஞ்குஞ்யா
வருமென்றனரா?
கொரோனா வைரஸ்
தொற்றும், புவியைச்
சுற்றிப் பரவும்
என்றுரைத்தனரா?
முப்பது வருட
யுத்தம், முடிவில்..
இப்படியாகும்

-கலாடுஷனம் ஏறாவூர் தாஹிர்-
எனப் பகர்ந்தனரா?
வளிமண்டலத்தின்
நிலமையைப் பற்றி
வேண்டுமானால்
கணித்துக் கூறலாம்!
அதுவும் ஒரிரு
தினங்களின் முன்பு தன்!
அரசியல் உலகினை
அலசுவோராலும்
அலசலாம் விளாசலாம்
நூற்றுக்கு நூறு
நிகழ்ந்தனவா அவை?
இன்ன நாட்டில்
இந்தத் திகதியில்
எரிமலை வெடிக்கும்
எனக் சொல்வார்களா?
வெள்ளம், பெரும் புயல்,
புவியதிர்வென்று
திகதியை, நாட்டைக்
குறிப்பிடுவார்களா?
எல்லாம் விதியின்
பாற்பட்டனவே!
யாவும் அறிந்தவன்
இறைவன் ஒருத்தனே...!!!

-கட்டுரை-

கொரோனாவை எதிர்த்து நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவோம்!

-பெரியசாமி நிர்மலா -

கிலங்கையை ஆக்கிரமித்திருக்கும் இந்தக் கொழிய நோயான கொரோனாவின் பாதிப்பானது மிக மோசமான அல்லது அபாயகரமான ஒரு நிகழ்வாகவே இருக்கிறது.

எமது நாடு மிகச் சிறிய நாடென்பதால், இந்த வைரஸின் பரவலானது மிகச் சுலபமாக அனைவரையும் தொற்றக் கூடியதாகவே இருக்கிறது. அதுவும் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியினைக் கருத்திற் கொண்டு, எமது உறவுகள் வெளிப் பிரதேசங்கள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் வேலை நிமித்தம் சென்று அவதியுறும் நிலைமைகளை வெறுமனே வார்த்தைகளால் கூறிவிட முடியாது. அதுவும் வெளிநாட்டில் சிக்கிக் கொண்டவர்களின் நிலைதான் பேரவும்.

தங்களது ஒப்பந்த காலம் முடிந்த பின்னரும், தாய்நாடு திரும்புவதற்கான வசதிகளின்றி, இன்றா? நாளையா? மறுநாளா?- என ஒவ்வொரு விழியலிலும் ஏமாறும் நிலையினை உங்கள் வீட்டில் எவ்ரேனும் வெளிநாடுகளில் பணிபுரிபவர்கள் இருப்பாரோயானால், கிலகுவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

பணிப்பெண்கள், வீட்டுச் சாரதிகள், சாலை ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், சூப்பர் மார்க்கட் உதவியாளர்கள், வியாபார ஸ்தாபனங்களின் உதவியாளர்கள், கட்டிட வேலை உதவியாளர்கள், சுத்திகரிப்பாளர்கள்- என நூற்றுக்கணக்கான பணிகளில் ஸ்டெக்கணக்கான உறவுகள் தங்களின் ஒப்பந்த காலம் முடியும் வரை எப்படியாவது பொறுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

இதனிடையே அவர்களுடைய கிரண்டு வருடங்கள் முடியத் தப்பி

ஒழியாவது இவ்விடத்தைக் கடந்துவிட வேண்டும்- என்ற எதிர்பார்ப் பிலேயே வேலை செய்பவர்களாக உள்ளனர்.

எனினும், இன்றைய நிலையில் கிரண்டு வருடங்கள் முடிந்தும், பலர் அங்கிருந்து வெளியேற முடியாது, செய்வதறியாது ஒருவித தவிப்புடனே இருக்கின்றனர்.

வைரஸ் வருமென்று தெரிந்திருந்தால், வந்திருக்க மாட்டோமே என்பதுதான் அனேகரின் அழுகுரலில் இருந்து வரும் வார்த்தைகளாக இருக்கிறது.

கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், பெற்றோரைப் பிரிந்து, வாழும் வாழ்க்கை என்பது அனாதையின் வாழ்க்கையை விட, கொடுரம் தானே?

வேலைப் பிரச்சினை, சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை, சம்பளப் பிரச்சினை, தங்குமிட வசதிகளில் பிரச்சினை, சிறு உபாதைகள் வந்தாலும் வைத்தியசாலைக்குப் போவதில் பிரச்சினை, மாதம் முடியப் பணம் அனுப்புவதற்காக வங்கிக்குச் செல்வதில் பிரச்சினை எனத் திரும்பும் பக்கமெல்லாம் பிரச்சினைகளை உருவாக்கி விட்டிருக்கிறது- இந்தக் கொரோனா!

இதனால் எம் உறவுகளில் பலர், மிகுந்த மனுடைமுச்சஸுக்கு ஆளாகுவது மட்டுமல்லாமல், கிரத்த அழுத்தம், நெஞ்சுவலி போன்ற பல நோய்களுக்கும் வீணாக ஆளாகிறார்கள்.

இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன? யார்?- எனப் பார்ப்போமானால், நாம்தான் என்பதை விட, நாழும் தான் என வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆம், கொரோனா தடுப்பு சம்பந்தமான விழிப்புணர்வுகளை, அரசாங்க விதிமுறைகளை, சுகாதார அறிவுறுத்தல்களை நாம் சரியாகப் பின்பற்றாததன் பெரும் விளைவுதானே இது?

நோயைத் தடுப்பதற்கும், வைத்தியம் பெறுவதற்கும் காவல் துறையினர், சுகாதார அமைச்சர்கள், அரசு, வைத்தியர்களை எமக்கு

அனைவருமாகச் சேர்ந்தும் பாடம் பழப்பித்துக் கொண்டிருந்தாலும், நாம் அவற்றைச் சரியாகப் பின்பற்றுவதில்லை- என்பதே இங்கு உண்மை.

இந்தக் கொரோனாத் தொற்றைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொருவரும் சுயநலம் பேணல் மிக அவசியமாகிறது.

எனக்குக் கொரோனா வரக் கூடாது, என் குடும்பத்துக்கும் வரக் கூடாது, என் சமூகத்துக்கும் வரக் கூடாது என நாம் ஒவ்வொருவரும் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு, செயற்படுவோமானால், நிச்சயம் கொரோனாவிலிருந்து நாம் விடுபடலாம்.

ஏதோ தொடக் கூடாததை தொட்டு விட்டாலோ அல்லது பார்த்து விட்டாலோ நாம் எப்படி அதை அருவருக்கிறோமோ, அதைப் போன்றே கொரோனாவையும் நாம் வெறுக்க வேண்டும்.

பட்டுவிடும்.. எனவே தொட்டு விடக் கூடாது- என எண்ணி, கை, கால்களைக் கழுவதல், முகக் கவசம் அணிதல், சமூக இடைவெளி பேணுதல் போன்றவற்றைக் கடைப்பிடித்தால், இந்த ஆபத்திலிருந்து நாம் சுகம் பெறலாம்.

மின்சாரத்தைத் தொட்டவர்களில் நூற்றுக்கு ஒருவர் தான் உயிர் பிழைப்பர் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளலாம். அதாவது கரணம் தப்பினால் மரணம் என்பது போல்.. மீள்வதென்பது கழனம்தான். அது போலவே இந்தக் கொரோனாவையும் நாம் ஒரு மின்சாரத்தின் சாயலாய் நினைவு கூர்ந்து கொள்வோம்.

ஆலயங்கள், பாடசாலைகள், நாம் பயணிக்கக் கூடிய சுற்றுலாத் தளங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், போக்குவரத்து வசதிகள், விமான நிலையங்கள், கடற்கரைகள் முதலிய இடங்கள் மூடப்பட்டு நாடே வெறிச்சோடிப் போய்ப் பார்ப்பதற்கு நன்றாகவா இருக்கிறது.

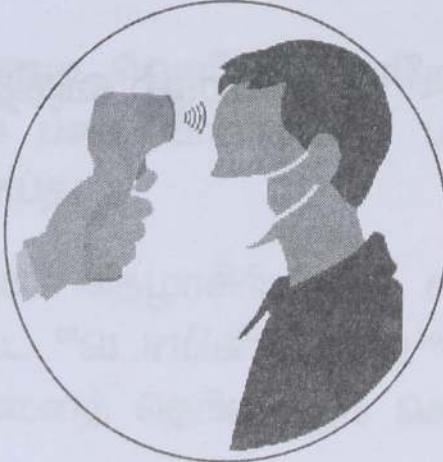
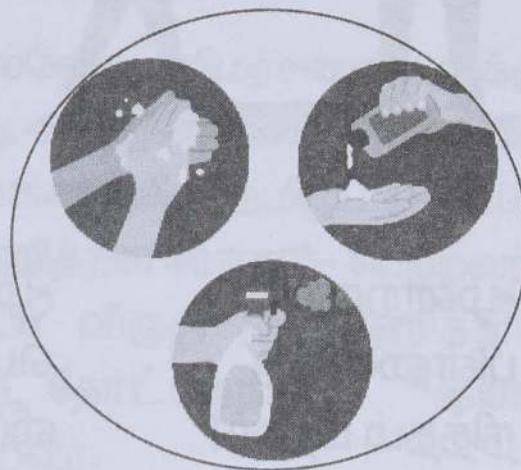
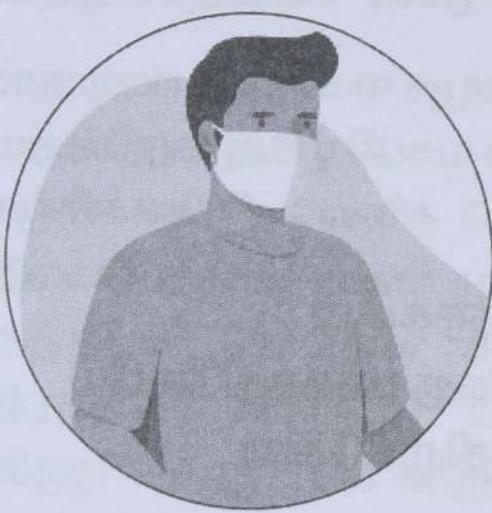
இவற்றையெல்லாம் பழைய மாதிரி பார்க்க வேண்டுமெனில், அதற்கு நாம் தான் விதிமுறைகளைப் பின்பற்றி மீண்டும் நாட்டை வழுமைக்குத் திருப்ப வேண்டும்.

“வீட்டில் இருப்போம், கொரோனாவை ஒழிப்போம்”- என்ற கூற்றுக்கிணங்க நாம் வீட்டில் இருந்து விட்டால், எமது வாழ்வா தாரத்துக்கு யார் பொறுப்பு? பிள்ளைகளின் செலவு மற்றும் தீர விடயங்களுக்கு யார் பொறுப்பு?

ஆகவே நாம் வேலை செய்தாலோ, நாம் நமது தேவைகளைச் செய்தாலோ தவிர, இவற்றையெல்லாம் எவராலும் சரிப்படுத்திவிட முடியாது.

அதற்கு நாம் சரிவர கீழ்வரும் பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டு எமது அன்றாடச் செயல்களில் ஈடுபடும் போது, வாழ்வாதாரச் சிக்கல் களைத் தவிர்க்க முடியும்.

எனவே அன்பார்ந்தவர்களே! அரசு, சுகாதார அமைச்சு, காவல் துறையினர், வைத்தியர்கள்.. இன்னும் விழிப்புணர்வாளர்களின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி, நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதோடு, நம் நாட்டையும் வழமைக்குத் திருப்பிவிட, நம்மாலான சுயநலக் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்று, அதன்படி செயற்பட்டு, கொரோனாவை வெல்வோமாக! நாட்டையும் மீளமுப்பவோமாக!

நகெச்சவெத் தென்றல்

சமுதாயக் கால நிலை

முத்த பிள்ளைக்கு எனக்கு மூன்று
நீரிழிவு!

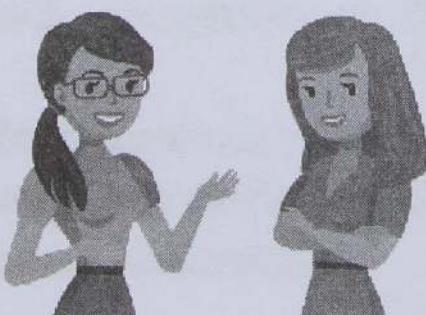
இரண்டாவது
பிள்ளைக்கு
மூனையில்
வருத்தம்!

மூன்றாவது
பிள்ளைக்கு
நித்தம் பிறசர்!

மூன்று பிள்ளைகளுக்கும்
பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு பக்கத்திலேயே
வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கேன்.

எல்லாம் விதிதான்!

-நீத்தார் நினைவு -

மல்லிகை சஞ்சிகை மூலம் என்றும் வாழும் ஜீவா!!!

- பழவூரான் -

மற்றுமொரு இலக்கிய ஆளுமையை நாம் இழந்து தவிக்கிறோம். இலங்கை திதழியல் வரலாற்றில் தகர்க்க முடியாத சாதனை புரிந்த டொமினிக் ஜீவா தனது 94 ஆவது வயதில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

“மல்லிகை ஜீவா”- எழுத்து தமிழ்த் தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்டவர். எழுத்து எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பசிக்கு தனது “மல்லிகை”- ஊடாகக் களம் வழங்கி, எழுத்து இலக்கிய செல்நெறிக்கு உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டார்.

சாதாரண அழிநிலை சமூகத்தில் பிறந்து, பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு மத்தியிலும் தமிழ் பேசும் குரலாக தொடர்ந்து 48 ஆண்டுகள் “மல்லிகை சஞ்சிகையை”- வெளிக் கொணர்ந்தார். இலங்கையில் தமிழ்ப் படைப்பு இலக்கியத்திற்கு முதன் முதலில் “தேசிய சாஹித்திய விருது”- பெற்றவர். அத்துடன் தேசத்தின் கண் என்ற உயரிய விருது”, “சாஹித்திய ரீத்தினா விருது”, “கன்டா இலக்கியத் தோட்டத்தின்”- “இயல் விருது”- உட்பட பல விருதுகளையும் பெற்றவர்.

மாதாந்தம் “மல்லிகை”- யை வெளியிட்டவாறே “மல்லிகைப் பந்தல்”- பதிப்பகத்தின் மூலம் பல படைப்பாளிகளின் படைப்புக்கள் நூலுரு வாக்கம் பெற ஆவன செய்தார்.

இவ்வாறு எழுத்தாளராக, திதழாசிரியராக, சமூகப் போராளியாக வாழ்ந்து வரலாறாகி விட்ட “டொமினிக் ஜீவா”- விற்குத் “தென்றல்”- தனது ஆழ்ந்த அஞ்சலிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

புதிய வாவுகள் ஆரையூர் அருளின் கீழ் நூல்கள்!

நூல் :- தமிழ் கூத்தியல்

வெளியீடு :- பண்பாட்டுவுவல்கள் தினைனக்களாம்,
கிழக்கு மாகாணம்.

நூல் :- வில்லைப்பாட்டு

வெளியீடு :- நாகசக்தி கலாமன்றம்,
முனைக்காடு.

விலை :- ரூபா 680.00

ஆசிரியர் :- பல்கலை வித்தகர் மு.அருளம்பலம்
(ஆரையூர் அருள்)

இந் நூல்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினுள்ள பேசுபொருளாக அமைகின்றன. தனது கூத்து தொடர்பான அனுபவங்களை கூத்தியல் நூலினாடாகவும், வில்லைப்பாட்டின் அனுபவப் பகிரவுகளை வில்லைப் பாட்டின் ஊடாகவும் வெளிக் கொண்ரந்துள்ளார். இந்நூல்கள் க.பொ.த (உயர்தர) மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குத் தேடல் மேற்கொள்வதற்கு உந்து சக்தியான நூலாக அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை. கவிஞர்களாக, நடிகர்களாக, எழுத்தாளர்களாக, பாடலாசிரியர்களாக, நாடக ஆசிரியராக எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் வலம் வரும் நடமாடும் நூலகமான மு.அருளம்பலத்தின் (ஆரையூர் அருள்) எழுத்தாக்கல் பணிகள் எவ்வித தடையுமின்றி நடந்தேற வேண்டுமெனத் “தென்றல்” மனம் திறந்து வாழ்த்துகிறது.

வாசகர் நெஞ்சம்

**இதமான “தென்றல்”
இல்லமெல்லாம் வீசட்டும்..!**

“தென்றல்” -இன் சுகந்தம் -47 ஜப் பழக்குச் சுவைத்தேன். அனைத்துமே அருமை. குறிப்பாகக் “கவிஞர் செ.குரூத்தினத்தின்”- “தன்ணீர்”-தன்ணீர்”, “அருட்யாவலர் நிலா தமிழின்தாசனின்”- “ஒன்றுபட்டெழுவீர்”, “திருச்செல்வம் விதுசிகினின்”- “கிவனே ஆசிரியன்”-ஆகிய தலைப்புக் களில் வெளிவந்த கவிதைகள் அனைத்தும் அருமையிக்கவை. அத்துடன் “தம்மிலுவில் ஜகாவின்”- “கிலக்கியா”, “சேனாதிராஜாவின்”- “பணிய லயத்துப் பார்வதி”- ஆகிய தலைப்புக்களிலான சிறுகதைகளும் என்னைக் கவர்ந்தன. இப்படைப்பாளிகளை வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். மேலும் “தென்றல்”- ஊடாக “பேராசிரியர் செ.யோகராசா”-போன்ற ஆற்றல்மிக்க மூத்த படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்யும் “தென்றல்”-இன் பணியும் மகத்தானது. இப்படியாகக் கவிதை, சிறுகதை, ஆய்வுக் கட்டுரை, குறுங்கதை, தென்றலின் தேடல், நீத்தார் நினைவு போன்றவற்றைத் தாங்கி வரும் இதமான “தென்றல்”- என்றென்றும் இல்லமெல்லாம் வீசட்டும்!

- கவிஞர் கலாபூஷணம் கா.சிவலிங்கம்,
நாச்சிமுனை.

“தென்றல்”- கீன் ஜம்பதாவது கிட்டி வீசட்டும்..!

LDட்டக்களப்பிலிருந்து பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் இடைவிடாது தனது கிலக்கியப் பணியைத் திறம்பட ஆற்றிவரும் எம் வீட்டுப் பிள்ளையான “தென்றல்”- ஜ மனம் திறந்து வாழ்த்துகிறேன். கிவ் வேளையில் நீ விரைவில் ஜம்பதாவது இதழைப் பிரசவிக்கப் போகிறாய் என எண்ணுகையில் மனம் இரட்டிப்புப் பூரிப்படைகிறது. எனவே உனது ஜம்பதாவது இதழ் ஒளிவீசட்டும்.

- ம.உதயா, சொங்கலம்-

கஷ்ணர் வேலழுகனின் நூல் வெளியீடு!

ஆழராயம்பதியில்.....

அழகிய 22 கரட்
தங்க நகைகளை
உத்தரவாதத்துடன்
பெற்றுக் கொள்ள
இன்றே விஜயம்
செய்ய
வேண்டிய ஒரே
இடம்
தங்க நகைகளின்
சொர்க்காபுரி

அப்ராம் ஜீவல்ஸ்

AD/0008

மிரதான வீதி.
ஆழராயம்பதி - 02
நோ.பே: 065-2246944
077-6506329

அழகிய 22 கரட் தங்க நகைகளை
உத்தரவாதத்துடன் பெற்றுக் கொள்ள
இன்றே விஜயம் செய்ய வேண்டிய
ஒரே இடம் தங்க நகைகளின்
சொர்க்காபுரி

செர்ணைம் நகை ஸ்ரீகை

16, புனித அந்தோனியார் வீதி, மட்டக்களப்பு.
T.P: 065 2222152

212, 214 பிரதான வீதி, கல்முனை.
T.P: 067 2229121/2229860

59, மட்டக்களப்பு வீதி, கல்முனை.
T.P: 067 2220191

AD/0040

LADSHANA STAMP & DIGITAL PRINTING

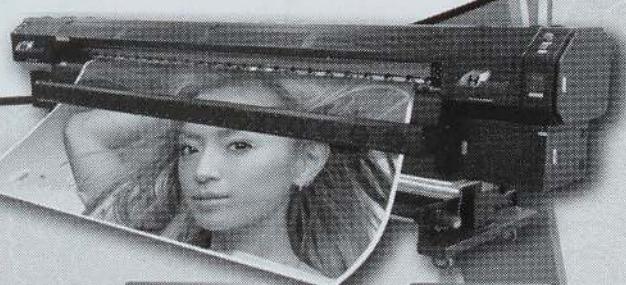
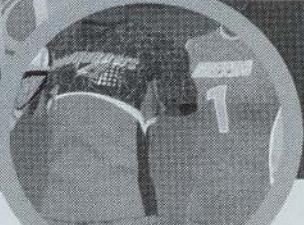
AD / 0024

1ST
TIME IN BATTICALOA

Sublimation T- Shirt Printing

ALL KIND OF SPORTS WEAR

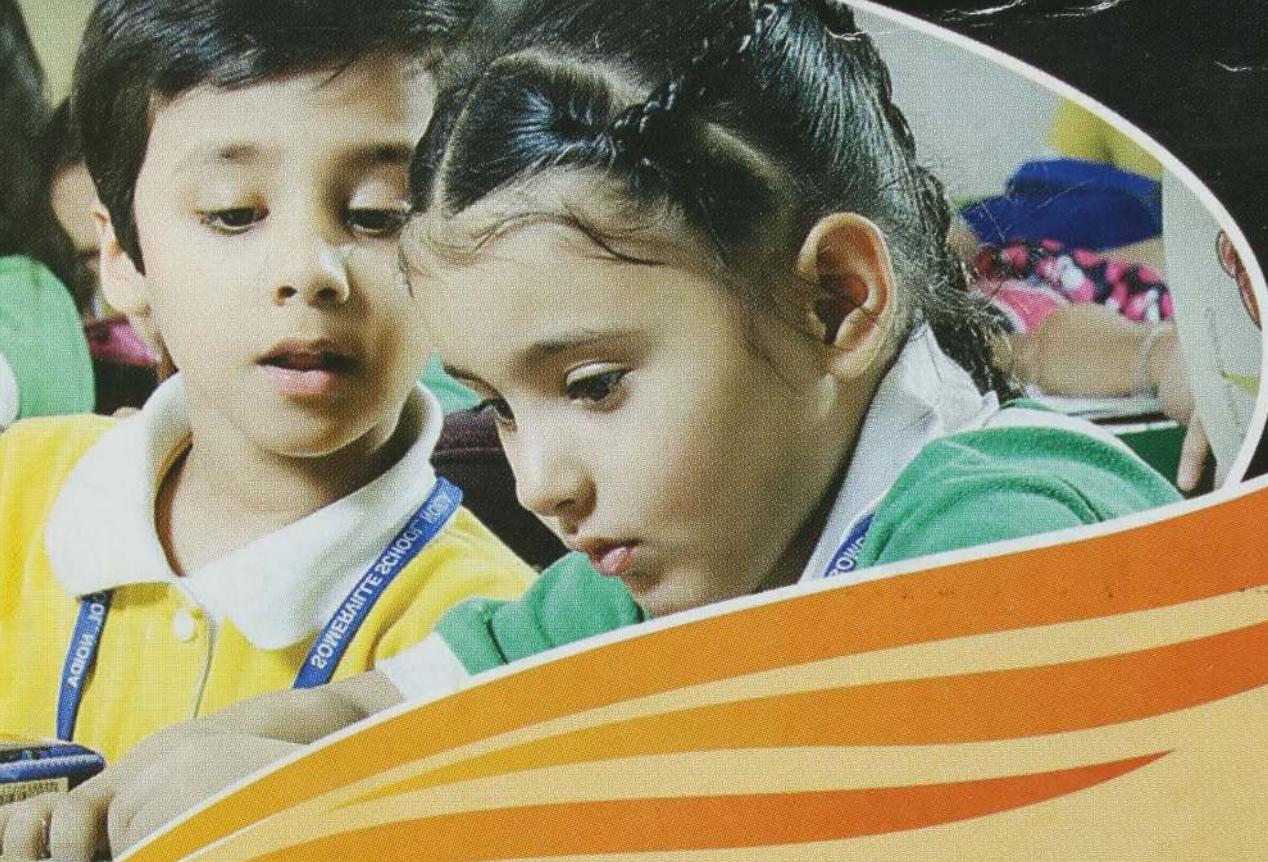
DjViS
DESIGNING

Rubber Stamps | Digital Printing | T.Shirt (Sublimation & Emproding) | Laser Cutting & Engraving
Digital Offset | Plastic ID | Shield | Mug (Personalized Gift Printing) | Wedding Card Est....

39A, BAILY ROAD, ARASADY, BATTICALOA.

ladshana@gmail.com | 065 2224048, 077 6915574

இவ்வநுடம் Scholarship பரிசைக்குத் தோற்றியவர்களுக்கான...

Spoken English Classes

ஆங்கிலம் கற்பது ஒரு சுவாரசியமான உற்சாகமுட்டக்கூடிய செயலாக அமைவது முக்கியமானதாகும். ஆங்கிலத்தில் உரையாடுதலும், அம்மொழியில் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் உங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்விற்கான அத்திவாரமாக அமையும். 'இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து' என்பதற்கு அமைய சிறுவயதிலிருந்து ஆங்கிலம் கற்பவர்களின் ஆங்கில உச்சரிப்பு சிறந்ததாக அமைவதுடன் சிறந்ததொரு அடிப்படை அறிவையும் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். Headwayயில் சிறுவயதிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் ஆங்கில அறிவு அவர்கள் பெரியவரானதும் அவர்கள் சார்ந்த துறைகளில் சிறந்து விளங்க உறுதுணையாக அமைவதை நாங்கள் கண்கூடாக அறிந்து வருகிறோம்.

- ✓ Once a week class
- ✓ Activity based learning
- ✓ Maximum 20 students in a class
- ✓ Special discounted course fee
- ✓ Experienced teacher panel
- ✓ Chance to sit for Cambridge exams in 2020

Register Now

Headway
School of Languages

எவகிறீஸ் அச்சகம் (மிதறவேட்) லிமிடெட், மட்டக்களப்பு. 065 2222607.